

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈਥੋਂ ਮਾਧਾ ॥ ਦੁਹਰਿ ਗੁਰੁ ਤਿਖਾ ਮਾਧਾ ॥
 ਸਗਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਬੁਝੈ ਜਨਮੀਤਿ ਨ ਮਾਧਾ ॥ ਸਾਗਰ ਮੀਨ ਲਹੇ
 ਕਿਦੁ ਪਾਗੁ ਵਿਧੇ ਖਗੁ ਭੇਦੁ ਅਕਾਸੁ ਜਨਾਏ ॥ ਸਿਖਤੁ ਭੰਡਿ ਨ ਜਾ
 ਟਤੁ ਹੋਰੁ ਫੁਲੇ ਸਮਰੇ ਸਗਣੇਸੁ ॥ ਪਿਆਏ ॥ ਚੰਦਰੁ ਲੇਖ ਪੂਰੁ
 ਸਮਰੰਬੁ ਪਰੇਸੁ ਖਗੁ ਬੁਝੈ ਸੇਵਕੁ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਲਕੇਤੁ ਖੰਦੇ
 ਖਨਿ ਦੁਹਰੁ ਨ ਕੇਜਨੁ ਤਾਰਨ ਕਾਰਨੁ ਸੁਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੁਣ
 ਦੁਹਰੁ ਤਾਰਨ ਕੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰੁ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਧਾਰਨੁ ਤੇਜੁ ਕਾ ॥ ਧਰਮੁ ਦਿਖੈ ਕਨਕੁ ਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਿ ਦੇਵੁ ਹਰੀ ॥ ਜੀਨ ਨ ਮਾਲੀ ॥ ਏਕੁ ਮਥੀ ਪਛੁਟਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕ
 ਲਗੀ ਧਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪਰਜਾਤਿ ਦੇਵਤੁ ਕੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਲ ਸਾਗੁ
 ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੁਸੁ ਕਾਲ ਬਿਨਾਸੁ ਖਧੀ ॥ ਰਾਖੀ ਭੀ ਨਹੀ ਦਿਖਾਵ
 ਡਿਧਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਮਿਥੈ ਦਵੀ ॥ ਨਿਕਾਰੁ ਕੀ ॥ ਰੂਪਰੇ ਕਰਖੀ ॥ ਭਿਣ
 ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੀਰਤ ਜਗਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਕਰੇ ਕੁਜਟੰਡੁ ਬਲੀ ॥
 ਰਬ ਬਾਨ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ਸੰਗਤੁ ਤਾਰਨ ਹਾਰ ਦਿਧਾਰ ਕਰੇ ॥ ਇਕੁ ਵਾ
 ਰਿ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਬਾਰੀ ॥ ਗਾਯ ਸਮਾਜ ਦੀ ॥ ਏਕੁ ਬਾਜੁ ਮੁਲਾਜਰ
 ਪੇਕਰ ਨਾਨਿਯੁ ॥ ਧਾਸਨ ਕਾਜ ਗਹੀ ॥ ਬਨਿ ਬਾਜੁ ਸੁਪਿ
 ਆਨ ਮੂਹਿ ਦਸੀ ॥ ਰਿਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦੁਹਰੁ ਖਦ ਲੇਲੀ
 ਸਨੇਦਲ ਮੋਹਹਰੇ ਕਰਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨ ਕਮਾਂਨ
 ਅਬਾਸ ਮਿਗਾਨ ॥ ਜਿਵੇ ਕਰਕੇ ਹਰਕੇ ॥ ਹਰਕੇ ਕੁਣੁ ਜੇਹ
 ਰਿਕੇ ॥ ਤਬ ਦਰਚੇ ਪਰ ਰੂਪ ਪਰੇਸੁ ॥ ਨਰਕੇ ਪਰਕੇਸ
 ਨ ਦੂਖ ਸਹੇਸਰਾ ਗਤਿ ਦੇਖ ਗੁਰੁ ਪਰਕੇ ॥ ੫ ॥ ਚੰਦਰੁ
 ਏਕੁ ਕਾਰ ਅਕਾਲ ਗੁਰੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕੁ ਮਾਧਿਤਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬਰਨ ਕਵਿਲ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਬਾਰੁ
 ਬੰਦਨ ਅਹੇ ਦਸ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੰਧੁ ਬਨਿ
 ਨਿਗੁਰੁ ਸੇਜੇ ਪਰਮ ਗਾਥ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ੭ ॥

Bara Mahra

Diyan Singh

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈਥੋਂ ॥ ਧਾਰਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
 ਸਗਹੁ ਅਥਾਹ ਬੁਝੈ ਜਨਮ ਤਿਨ ਮਾਏ ॥ ਸਾਗਹੁ ਮੀਨ ਲਹੇ
 ਕਿਦਪਰੁ ਵਿਧੇਖ ਗਭੇ ਦੁਖ ਕਾਮੁ ਜਨਾਏ ॥ ਮਿਖਤੁ ਫਿਨ ਜਾ
 ਟਤਹੁ ਰੁਛੁ ਸੇਸ ਮਹੇ ਸਗਣੇਸ ॥ ਪਿਆਏ ॥ ਚੈਦਹੁ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਮਰੰਥ ਪਰੇਸ ਥਹੁ ਬਜੁ ਸੇਵਕ ਕਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਲਕੇਤੁ ਖੰਦੇ
 ਖਨਿ ਦੁਹਨ ਕੇ ਜਨ ਤਾਰਨ ਕਾਰਨੁ ਸੁਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੁਦ
 ਦੁਹਰੁ ਤਾਰਨ ਕੇ ॥ ਹਿਤੁ ਸਤਿ ਨਦੀ ਨਗਰੀ ਰਖਦਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਧਾਰਨ ਤੋਰ ਕਗਾਰਨ ਧਰਨ ॥ ਭਿਥਾਰਨ ਰੂਪ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਨਾਨਕਿ ਦੇਵਹਰੀ ॥ ਜੀਨ ਨਾਮ ਲੀਏ ਜਮ ਬੰਧ ਫਟਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁ
 ਲਗੀ ਧਰਨੁ ਰਹਿਤੁ ॥ ਫਿਨਿ ਰਹਿਤੁ ਜੀਵਨੁ ਰਹਿਤੁ ॥ ਮ੍ਰਿਗਨਾਹਰੀ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪਰਜੇ ਰਿਏ ॥ ਚੈਤਨ ਕੀ ਜਿਮਗ ਕਾਲ ਸਾਗੁ
 ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੁਸ ਕਾਲ ਬਿਨਾਮ ਧਰਮ ਰਖ ਪੰਥ ॥ ਮਿਥਾਇ ਦਿਖਾਵ
 ਡਿਧਾਰੀ ॥ ਚੈਤਨ ਕੀ ਵੰਡੀ ॥ ਨਿਕਾਰ ਕੀ ਵੰਡੁ ਪਰੇ ਕਰਖੀ ਚਿੰਟ
 ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੀਰਤ ਜਗਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਕਰੇ ਕੁਜ ਦੰਡੁ ਬਲੀਗ
 ਰ ਕੁਬਾਨ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ਮੰਗਤੁ ਤਾਰਨ ਗਾਰ ਦਿਧਾਰ ਕਰੇ ॥ ਏਕ ਵਾ
 ਰਿ ਤੇਰੇ ਤੁਧ ਬਾਰੀ ॥ ਗਾਜ ਸਮਾਜ ਦੀ ॥ ਏਰ ਬ ਬਾਜੁ ਮੁਲਾਜਰ
 ਪੇਕਰ ਨਾਨਿਯ ਪਾਨੀ ॥ ਚਾਸਨ ਕਾਜ ਗਹੀ ॥ ਬਨਿ ਬਾਜੁ ਸੁਪਿ
 ਆਨ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਸੁ ਰਿਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦੁਹਰਨ ਰੂਪ ਦਲੇਲੀ
 ਸਨੇਦਲ ਮੋਹਹਰੇ ਕਰਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਕਰਕੇ ਤਰਕਾਂ ਨ ਕਮਾਂਨ
 ਅਬਾਸ ਮ੍ਰਿਗਾਨਾ ॥ ਜਿਵੇ ਕਰਕੇ ਹਰਕੇ ॥ ਹਰਕੇ ਕੁਣ ਜੇਹ
 ਰਿਕੇ ॥ ਤਬ ਦਰਚੇ ਪਰ ਰੂਪ ਪਰੇ ਨਰਕੇ ॥ ਨਰਕੇ ਪਰ ਕੇਮ
 ਨ ਰੂਪ ਸਹੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਪਰਕੇ ॥ ੫ ॥ ਚੈਤਨ
 ਏਕ ਕਾਰ ਅਕਾਲ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕਾ ਮਾਇਤਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬਰਨ ਕਵਿਲ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਬਾਰਤ
 ਬੰਦਨ ਅਹੇ ਦਸ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੰਧੁ ਬਨਿ
 ਨਿਗੁਰ ਸੇਜੇ ਪਰਮ ਗਾਥ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ੭ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੈਥੋਂ ॥ ਧਾਰਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ॥
 ਸਗਹੁ ਅਥਾਹ ਬੁਝੈ ਜਨਮ ਤਿਨ ਮਾਏ ॥ ਸਾਗਹੁ ਮੀਨ ਲਹੇ
 ਕਿਦਪਰੁ ਵਿਧੇਖ ਗਭੇ ਦੁਖ ਕਾਮੁ ਜਨਾਏ ॥ ਮੇਖ ਤੁੰਢਿ ਨ ਜਾ
 ਟਰਹੈ ਰੁਛੁ ਸੇਸ ਮਹੇ ਸਗਣੇਸ ॥ ਪਿਆਏ ॥ ਚੈਦਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਮਰੰਥ ਪਰੇਸ ਥਹੋ ਬਜੁ ਸੇਵਕ ਕਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਲਕੇਤੁ ਖੰਦੇ
 ਖਨਿ ਦਾਹਨ ਕੇ ਜਨ ਤਾਰਨ ਕਾਰਨੁ ਸੁਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੁਦ
 ਦਾਹੁ ਤਾਰਨ ਕੇ ॥ ਹਿਤੁ ਸਤਿ ਨ ਦੀਨ ਨਹੀ ਰਖਦਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਧਾਰਨ ਤੋਰ ਕਗਾਰਨ ਧਰਨ ॥ ਭਿਥਾਰਨ ਹੂਪੁ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਨਾਨਕਿ ਦੇਵਹੀ ਜੀਨ ਨ ਮਾਲੀ ॥ ਏਕ ਮਥੀ ਪਛੁਟਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕ
 ਲਗੀ ਧਰਨੁ ਰਹਿਤੁ ॥ ਧਨਿ ਰਹਿਤੁ ਜੀਵਹੁ ਰਹਿਤੁ ਮ੍ਰਿਗ ਨਹੀ
 ਹੋ ॥ ਖਿਦਮਿ ਪ੍ਰਗੁਰੂ ਪਰਜੇ ਰਿਦੈ ॥ ਏਤ ਕੀ ਜਿਮਗ ਕਾਲ ਸਾਗੁ
 ਗੰਠੇ ਕਾਮ ਕਾਲ ਬਿਨਾਮ ਧਰਮ ਰਪ ਪੰਡ ਮਿਥਾਇ ਦਿਖਾਵ
 ਡਿਧਾਰੀ ॥ ਏਕ ਮਿਥੈ ਵੰਡੈ ਨਿਕਾਰ ਕੁੰਦੈ ॥ ਰੂਪ ਰੇਕ ਰਖੈ ਚਿੰਟ
 ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੀਰਤ ਜਗਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਕਰੇ ਕੁਜ ਦੰਡ ਬਲੀ ਗ
 ਰ ਬਾਨ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ਮੰਗਤੁ ਤਾਰਨ ਗਾਰ ਦਿਹਾਰ ਕਰੇ ਇਕ ਵਾ
 ਰਿ ਤੇਰੇ ਤੁਧ ਬਾਰੀ ॥ ਗਾਜ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇਰਥ ਬਾਜੁ ਮੁਲਾਜਰ
 ਪੇਕਰ ਨਾਨਿਯ ਪਾਨੀ ॥ ਦਾਸਨ ਕਾਜ ਗਹੀ ਬਨਿ ਬਾਜੁ ਸੁਪਿ
 ਆਨ ਮ੍ਰਿਗੀ ਦਸੁ ਰਿਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦਲੇਸੀ
 ਸਨੇਦਲ ਮੋਹਹਰੇ ਕਰਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਕਰਕੇ ਤਰਕਾਂ ਨ ਕਮਾਂਨ
 ਅਬਾਸ ਮ੍ਰਿਗਾਨ ਜਿਵੇ ਕਰਕੇ ਹਰਕੇ ॥ ਹਰਕੇ ਕੁਣੁ ਜੇਹ
 ਰਿਕੇ ॥ ਤਬ ਦਰਚੇ ਪਰ ਰੂਪ ਪਰੇਸ ਰਕੇ ॥ ਨਰ ਕੇ ਪਰ ਕੇਸ
 ਨ ਦੂਖ ਸਹੇ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਪਰ ਕੇ ॥ ੫ ॥ ਚੈਹਰਾ
 ਏਕ ਕਾਰ ਅਕਾਲ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕਾ ਮਾਇਤਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬਰਨ ਕਵਿਲ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਬਾਰਤ
 ਬੰਦਨ ਅਹੇ ਦਸ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੰਧੰਥ ਜਿ
 ਨਿਗੁਰ ਸੇਜੇ ਪਰਮ ਗਾਥ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ॥ ੭

੨੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਬ ਬਾਰ ਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਗ ਬਹਾਵੁ ਟੀ ਨ ਚਿ ਜਾਲ ਧਰ
 ਰਖ ਕੇਸ। ਕਾਤ ਕ ਕਲ ਜਗ ਧਰ ਮਹੇਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
 ਰੁਏ। ਦੇਵ ਰਿਖੀ ਮੁਨਿ ਸਿਧ ਗੁਗਤਿ ਸਭਿ ਸੰਗ ਨੀਅਤ ਧਰੇ
 ਤੇਜ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਗ। ਏਸੇ ਦਿ ਸਟਕ ਰਜੀ ਅਨ ਕੇਤ ਰਾਸ
 ਹੁਣ ਬਾਰ ਸਾਹਿ ਮਾਇਆ। ^{ਦਿਸਾ ਫਿਰ} ਸਾਤ ਮੁਸਟ ਦੈ ਰੁਗ ਗਜ ਸਤਿ ਪੀਠੁ
^{ਜਬ} ਦਰਪਾਇਆ। ਬਚਨ ਗੁਰ ਮਦ ਲਧ ਰਮ ਕਰਨਾ। ਕਰ ਰੰਜ
 ਬੇਅਧਰ ਮਜਾਨੁ ਆਪਨੇ ਮਰਨਾ। ਰਿਸ ਕਿਛੁ ਭਾਈ ਬਾਲ ਕੀ
 ਤਾ। ਸਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਤੁਰਕ ਸਾਫਿਰ ਲੇਵੇ ਸੀਤਾ। ਹੁਕਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕਰਤਾਰ। ਦੇਗ ਬਹਾਵਰ ਗੁਰੂ ਧਰ ਮ ਕੇਰੰਧ ਕਾ ਅਬਤਾਰ।
 ੧। ਮਘ ਰਮਜ ਬਹਿੰਦ ਕਦੇ ਧੀ ਮੈ ਰੰਗ ਤਿਸੇ ਭਾਗੀ। ਅਪਿ
 ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਬਿਥੈ ਗਤਿ ਵਿਜਨ ਕਥਿ ਚਾਰੀ। ਮਲ ਹਰਿ ਕਰ ਸੁ
 ਬਿਆਸੀ ਗਿਭਾਖਾ। ਦਿਪੀ ਥਨ ਗਵੇ ਕਰ ਰਨ ਕੀ ਮੰਗੀ ਅਭਿਲਾਖ
 ਥਾ। ਸਗਤ ਮ ਸਭਿ ਸੇ ਮੰਨਿ ਵਾਹਿ। ਬਾਨਾਰ ਸਕਸ ਮੀਰ ਦਿ
 ਜਨ ਕੇ ਕਲ ਮਾਪ ਨਿਵਾਹਿ। ਉਤਾਰਨ ਤੰਗ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
 ਤੋਲ ਸਵਾਮਣ ਰੇਜ ਸੁਖਿ ਮਾਂਦਿ ਜਨ ਤੰਗ ਕੀਆ। ਦੁਸਟ ਕੁ
 ਛਜ ਟਿਨ ਹੀ ਸਾਗ। ਦੇਗ ਬਹਾਵਰ ਗੁਰੂ ਧਰ ਮ ਕੇਰੰਧ ਕਾ ਅ
 ਵਤਾਰ। ੨। ਪੇਖ ਪਾਸ ਸਿਵ ਮੰਦਰ ਤੁਹੂੰ ਮਿਲ ਬ੍ਰਹਮਣ ਗ
 ਏਸਾਰੇ। ਰਬੇ ਧਰਮ ਮਸਰਨ ਤੁਰਕ ਨ, ਦਿਯੋ ਵਖ ਭਾਰੇ।
 ਪੰਡ ਕਾ ਸਿਵ ਕੁਲੇ ਚਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਮਸਰੁ ਪਰਮ ਧੁਜ
 ਜਾਣੇ ਉਧਾਰੀ। ਲਿਖਾ ਪਨਿ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਖੁਸ਼ ਹੁਏ। ਮਨੇ ਰੰਕ
 ਕੇਵਰ ਵਸੰਤੀ ਬਨ ਜਿਓ ਗੀ। ਮੁਏ। ਬੁਧੀ ਸਰ ਮਿਲਿ ਕਰ
 ਮਾਏ। ਗੁੰਮ ਅਨੰਦ ਪੁਰਜ ਗੰਨ ਦਮ ਗੁਰ ਗਈ ਮੁਹਾਏ।
 ਨਿਸਰਹੁ ਦਿਪ ਗਧਰ ਸਿਰਧਾਰਾ। ਤੇਗ ਦੁਆਵਰ ਗੁਰੂ ਧਰ ਮ
 ਕੇਰੰਧ ਕਾ ਅਵਤਾਰ। ੩। ਮਾਘ ਮਨੇ ਰਬ ਦਿਜਨ ਪੰਡ ਕ
 ਦੇ ਮੁਖ ਸੇ ਭਾਖਾ। ਤਿਲ੍ਹ ਤੰਗ ਲਜ ਲੇਹੁ ਗਾਖਿ। ਦਵੇ ਪਤਗ

ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਮਹਿਨ ਨਹੀ ਕਾਈ। ਸਿਵ ਪਾਤੀ ਪਛਿਸੁ
ਈ ਬਿਨੈ ਦੇ ਜਦੀ ਨ ਨੇ ਜਾਈ। ਭਿਕਾਰੁ ਗਸਤਿ ਗੁਰ ਜਬ
ਜਾਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਦੇ ਮੇਟੇ ਤੁਰ ਕਾਨੀ। ਬਿਧੀ ਤ
ਬਤਾ ਕੈ ਸਿਖ ਲਾਈ। ਇਹ ਗੁਨ ਰੰਗ ਜਾ ਕਹੈ ਹਿੰਦ ਗੁਰ ਕੁ ਕਜੇ
ਬਨ ਜਾਈ। ਅਤਨਾ ਬਿਨ ਹੋਵੇ ਜਗ ਸਾਰਾ। ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗੁ
ਰੂਪ ਰਮ ਕੇ ਰੰਧ ਕਾ ਅਵਤਾਰਾ। ੪। ਫੂਲੇ ਦਿਜ ਬੰਦ ਨ ਦਿਹ ਲੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਾਨੇ। ਕਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਰਿ ਪਾਸ ਸਭਿ ਭੁਖੀ ਵਿਸਦਾਨੇ
। ਨਰੰਗਾ ਫੁਟਿ ਮਹਾ ਭਿੰਨ ਦੁਇ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ ਮੁਖ ਲਾਸ ਅ
ਰਿ ਦੀ ਚਲ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਗਮਾਏ। ਦਿਖਾਇਆ ਪ੍ਰਦਾਨਾ ਸਾ
ਹੀ। ਦਰ ਬਣਿ ਦੁਇ ਤਿਨੈ ਕਹਿ ਓ ਗੁਰਮਾਵੈ ਗੇਭਾਈ। ਗ
ਵਰ ਦਿ। ਅਹਿ ਦੀ ਤਵ ਪਾਛ। ਅਰਜ ਕੰਗੀ ਗੁਰਮਾਵੈ
ਹਜਰਤ ਸੁਣਿ ਚਿਤ ਨਿਤ ਬਾਛੇ। ਅਹਿ ਦੀ ਫਿਰੇ ਭੁਜੈ ਦੇਵ ਗ
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂਪ ਰਮ ਕੇ ਰੰਧ ਕਰਤਾਰਾ। ੫। ਚੇਤ ਚ
ਲੇਤਾ ਗੀ। ਦਕਰੀ ਸਾਹਮ ਅਹਿ ਦੀ ਅਨ ਦੁਪੁਰੇ। ਪਾਂਚ ਸਿਖ ਗੁ
ਰ ਲੇਆਗੇ ਹੀ ਦਿਲੀ ਓਰਟੁਰੇ। ਫੂਰਿ ਪੁਛਿ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸਾਰੇ
। ਫੰਡੇ ਰੇ ਫਿਰ ਗਏ ਹਿੰਦੇ ਗੁਰ ਪਕੜੇ ਇਕ ਦੁਰੇ। ਪਾਇਓ
ਨੀਪਤਾ ਨ ਨੇ ਸਾਨੀ। ਚੰਮਾ ਸਾਗਿਰ ਸੇਫ ਕਟਿ ਗਏ ਮਾਗੇ ਗੁ
ਰੁਖਾਨੀ। ਬਾਗ ਸੇ ਕੀ ਓਜਾ ਰੇਗਾ। ਅਪਾਲੀ ਸੰਗਿ ਕਹਾ ਮੈ
ਗੁਠੀ ਦੇ ਸਾਯਾ ਮੇਰਾ। ਸਹੁਲੇ ਜਾਇ ਦੁਓਰ ਚਾਗਾ। ਤੇਗ ਬਹਾ
ਦਰ ਗੁਰੂਪ ਰਮ ਕੇ ਰੰਧ ਕਾ ਅਵਤਾਰਾ। ੬। ਵੇਸਾਖ ਵੇਖ ਗੁਰ
ਕਾਇਰ ਕੋਤ ਕੁ ਸਿਖ ਅਚਰ ਜਮਨੇ। ਦੇਵ ਮਨੈ ਕੀ ਕੀਰੀ ਮ
ਠਾਈ। ਮੁੰਦਰੀ ਧਾਰਿ ਗਹਿਨੇ। ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਨੇ ਕਾਕਿਯੋ ਚਾਲਾ
ਗਟਿਯੋ ਅਪਾਲੀ ਸਹਿਰ ਪਕੜਿਯੋ ਬਨੀਏ ਕੁਤ ਦੁਲਾਹ
। ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਤਸ ਕਰ ਰੰਗ ਕੀ ਗਾ। ਬਹੁ ਮੇਲੇ ਪਟ ਪਾਇ ਮਠਾਈ
ਮੁੰਦੀ ਨਗਰੀ ਗਾ। ਅਪਾਲੀ ਤਬ ਸਾਚੀ ਆਖੀ। ਪਟ ਮੁੰ
ਦੀ ਪਤਿ ਬਾਰਿਰ ਕਰਾਵੇ ਮਮਾ ਮਾਯੰ ਨੁਰਾਖੀ। ਕੇਈ ਗ

ਜਨਪਤਿਗਜਾਭਾਗਾ ਤੇਗਬਹਾਦਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦੁਨਾ
 ਗਾ॥੧॥ ਜੇਠਜਦੋਕੁਤਬਾਸਪੁਟੀਲੀਗਬਾਗਬਿਖੇਆਇਆ
 ॥ਗੁਰਕੋਪੁਟਿਯੋਨਾਮੁਸਿਖਨਕਹਿਉਸਤਤੁਸਮਝਾਇਆ॥
 ਸੁਣਤਹੀਲਿਖਭੇਜੀਅਰਜੀ॥ਦਿਲੀਪਤਿਕੋਪਾਸਲਿਖੀ
 ਜਿਸਗੁਰਕੇਤਮਗਰਜੀ॥ਆਗਰੇਆਜਿਹਮੇਪਗਕੁਝ
 ਫਿਜਭੇਜੀਏਹਜਰਤਲਿਆਵੇਤਾਕੋਕਰਤਕਵਾ॥ਫਿਜਕੁਕੇ
 ਸਗਭਿਜਵਾਈ॥ਲੈਗਏਦਿਲੀਮਾਹਿਨੇਤਿਕੀਖਬਰਨਹੀਕ
 ਈ॥ਪ੍ਰੇਰਭਾਵੀਤਿਨਕੋਮਾਗਾ॥ਤੇਗਬਹਾਦਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰ
 ਖਕਾਮਦਿਤਾਗਾ॥੨॥ਆਹੁਗਾਹਿਹਰਿਗੁਪਿਗਏਸਾਹਿਕਾਜੀ
 ਆਸੰਗਿਭੁਖਾ॥ਗੁਰੇਰਾਕਰਵਾਇਕਹਾਂਕਹੇਕਾਜੀਹਮਰਾ
 ਯੋਕਾਖਾ॥ਵੇਤਕੇਮੰਦਰਿਜੇਆਹੀ॥ਤਹਿਉਤਰਾਏਗੁਰੂਸ
 ਕਤਜੇਹੋਵੇਦਿਸੁਹੀ॥ਵਹਾਹੀਰੇਰਾਕਰਿਵਾਇਓ॥ਕੀਜੁ
 ਏਤਕਲਿਆਨਟੇਰੰਨਰੰਗੇਬਲਵਾਇਓ॥ਕਹਿਯੋਗੁਰੂਕੰਦ
 ਕਾਜਤੇਰਾ॥ਕਹੀਰੁਗੱਤੇਏਕਵੀਨਸਭਕਰੰਮਨਮੇਰਾ॥ਕਹਿਓ
 ਪ੍ਰਭੁਕਮਨਕਰਤਾਗਾ॥ਤੇਗਬਹਾਦਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰਖਕਾਮਦ
 ਤਾਗਾ॥੩॥ਸਾਦਣਸੁਣੇਨੰਗਪਾਚਮੰਦਮਿਦੇਮੰਗਵਾਯੋ
 ਬਚੀਤੀਨਸਾਬੁਜਲਾਜਬਤਿਨਕਫਨਿਵਾਯੋ॥ਕਹਿਯੋਪ੍ਰ
 ਭਦੋਸੇਤੀਨਕੁੰਗ॥ਤੁਮਗਕੀਆਨਹੋਇਰਾਮਤੇਕਾਰਜਸਰ
 ਬਸਰੇਕੋਪਕਰਬੰਦੀਗੁਰਘੋਲੇ॥ਆਪਨਾਤਾਮਖਵਾਓਜੋ
 ਰੀਸਰਾਬੀਚਚਲੇ॥ਕਾਜੀਉਮਰਾਖਣਾਲਿਆਏ॥ਬਹੁਸਮ
 ਝਾਯੋਫੇਰਏਗਏਫਕਣਉਤਰਾਏ॥ਸੁਗਨਿਕਸੇਕਤਲੀਧਾਗਾ
 ਤੇਗਬਹਾਦਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦਿਤਾਗਾ॥੪॥ਆਹੁਕੁ
 ਭੁਰਨੋਨਅੰਗਕਾਕੁਸੀਨਾਸੇਵੇ॥ਚਿਤਾਕਰੇਸਦੀਦੁਗੁਰੂ
 ਕਿਵੇਈਨਦਿਖੇਹੋਵੇ॥ਗਤੀਸੀਪ੍ਰਭਿਕੀਨਹਿਜਾਨੇ॥ਸਿਖ
 ਨਕੋਗਿਹਜਾਇਨਦੀਜਮਨਾਜਾਇਸਨਾਨੇ॥ਸਕਤਦਿਖਾਓ
 ਰੰਗਾਰਿਸਧਾਰੀ॥ਤਾਹਿਪਹੁਅਨਿਕਰੀਕਰੇਤੁਮਗੁਰਕੀਰ

ਖਿਵਾਗਾ। ਏਕਵਿਨਮਸਲਤਠਹਗਈ। ਪੀਗਹਿੰਦਏਸਕਤ
 ਯਹਸਰੇਦੀਨਬਿਖੈਆਈ। ਸਕਤਬਿਨਹਿੰਦਗੁਰੁਕੁਗਾ। ਏ
 ਗਯਹਾਦ੍ਰਿਗੁਰੁਧਰਮਕੋਰਖਕਮ। ਵਿਤਾਗਾ। ੧੧। ਅਸੁਆਇ
 ਕੋਹਕਾਜੀਗੁਰਸਤੰਤੀਦਿਖਲਾਓ। ਕਿਉਸਖਤੀਇਮਸਹੰਯਾ
 ਸਾਡੇਦੀਨਬਿਖੈਆਓ। ਸਾਹਿਤੁਖਤਰਧਨਏਸਕੋਹ। ਗੁਰ
 ਬੋਲੇਸਾਹਦੁਸਟਤੁਮਗਏਵਨਾਧਰਮਲੇ। ਜੇਇਸਦੁਨੀ
 ਮਾਕੰਢਭਿਜਾਣਾ। ਮੁਲਨਾਹਾਰੇਧਰਮਸੀਸਪਰਸਹਿਗੇਪ੍ਰ
 ਭੁਗੁਣਾ। ਓਲਟਤਿਨਨੈਰੰਗਕੋਆਖੀ। ਗੁਰੁਹੀਲਾਬਨੁ
 ਸਾਮਾਨੇਜੋਹਜਰਤਕੁਖੀ। ਵਿਖਾਯੋਏਠਲੇਤੁਸਾਗ। ਤੇਗਬ
 ਹਾਦ੍ਰੁਗੁਰੁਧਰਮਕੋਰੰਖਕਮ। ਵਿਤਾਗਾ। ੧੨। ਕਾਤਕਕੋਹਜਾ
 ਹਿੰਦਪੀਰਕੋਮੋਇਸਤਬਾਤਾ। ਏਗਬਹਾਦ੍ਰਨਾਮਜੁਤੁਮਰਾਮ
 ਨੇਕਿਮਾਜਾਤਾ। ਬਹਾਦ੍ਰੀਕੋਇਕਵਿਖਲਾਓ। ਗੁਰਸੇਉਤ
 ਗਇਸਸਵਾਲਕਾਜਲਦੀਲੇਆਓ। ਗਏਤਵਕਾਜੀਉਮਰ
 ਵੇ। ਸਾਹਿਤੁਗੁਰਕਹਾਗਮਾਮਸਬਹਾਦ੍ਰੀਸਾਹਿਕੋਦਿਖਰਾਏ
 । ਸੁਣੇਏਖੈਗੋਜਗਸਾਗ। ਕਿਗੁਰੁਤੰਦਲਪਟਖਰਗਪਰਜਿਸ
 ਤੀਖੀਯਾਗਾ। ਬਲੀਤੰਦਕਟੇਨਾਰੋਮਾਗ। ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਗੁਰੁ
 ਧਰਮਕੋਰਖਕਮ। ਵਿਤਾਗਾ। ੧੩। ਅਪਰਮਤੀਦਾਨਿਬੋਲੇ
 ਗੁਰਮਾਨਿਮਾਮਹਿਦਿਓ। ਤੁਰਕਨਢਾਰੈਖੀਜਤਮਾਸਾਮ
 ਦਹੀਦਿਖਲਾਂਯੋ। ਸਕਤਤੁਬਖੈਚੀਗੁਰਸਾਰੀ। ਕਹਿਯੋਗੁ
 ਰੁਮਬਕੋਰੋਅਹੋਜਿਬਮਰਜੀਤੁਮੁਗੀ। ਸਾਹਿਸੁਣਕਲਵੜਦੀ
 ਨਾ। ਤੀਨਸਿਖਜੋਅਹਤਿਨੋਕੋਗੁਰਖਲਾਸਕੀਨਾ। ਏਕਗੁਰ
 ਦਿਤਾਏਗਰਗ। ਅੰਰੰਗਸੰਦਬਲੀਬੁਲਾਇਕਸਬਥਿਤਾਂ
 ਤਕਹਾਂ। ਸੰਦਲੈਤਿਖੀਤਲਦਾਗਾ। ਏਗਬਹਾਦ੍ਰਗੁਰੁਧਰਮ
 ਕੋਰੰਖਕਮ। ਵਿਤਾਗਾ। ੧੪। ਪੋਖਪੁਰੀਖਿਆਗੁਥਿੰਦਸਿ
 ਘਕੀਕਰਨੀਢਿਤੁਧਾਰਾ। ਲਿਖੁਭੋਜੇਅਸਲੇਕਸਿਖਿਯਾ
 ਸਿਖਿਨਪਰਵਾਰਾ। ਜਗਤਮੇਥਿਰਕੋਈਨਾਹੀ। ਰਘਵਰ

ਗਾਵਣਗਏਜਿਨੇਸਮਬਲੀਲਬਹੁਬਾਹੀ॥ਚੰਤਾਅਨ
 ਹੋਈਕੀਕਰੀਏ॥ਇਹਮਾਰਗਸੰਸਾਰਿਨਿਸੇਦਿਨਹ
 ਰਿਹੀਖਿੰਦਰਹੀਯੋ॥ਛੁਟੇਬਲਬੰਧਨਜੇਭਾਗੀ॥ਉਤ੍ਰਗੁਰ
 ਦਸਮੇਸਾਅਹੋਪ੍ਰਭੂਪੁਰਨਬਲਧਾਰੀ॥ਉਪਾਇਬਲਤਮਭੇਕ
 ਹਕਰਸਾਰਾ॥ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰੰਧਕਾਅਵਤਾਰਾ॥
 ੧੫॥ਆਪਮਹਾਨਸੇਤਪੇਸਸਕਰਸਣਕੇਸੀਨਾਏ॥ਅਪਸਾ
 ਰਿਖਕਿਯੋਪਾਣਾ॥ਆਦਿਗੁਰਚਰਨਨਚਿਤਲਾਏ॥ਸਲੋਕ
 ਪਾਵਿਕਰੀਨਿਮਸਕਾਰਾ॥ਸੀਸਉਤਿਗਿਯੋਆਦਿਸੁਪਦਿ
 ਤਖਮਾਗੀਤਲਬਾਰਾ॥ਕਾਪੇਸੁਰਪੁਰਬੂਪਾਤਲਾ॥ਪੈਗਿਆ
 ਅੰਧਿਗੁਦਾਰਪਰਨਪਹਇਕਸਰਭੂਚਾਲਾ॥ਸਿਖਦਸਦੇ
 ਗੁਰਕੋਆਇਆ॥ਤਿਸਕੀਝੁਲੀਸੀਸਪਨ੍ਹਾਨੈਮਾਨਿਦੁਖ
 ਰਧਾਇਆ॥ਦਸਮਗੁਰਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਮਸਾਰਾ॥ਦਿਗ
 ਵਹਾਦਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰੰਧਕਾਅਵਤਾਰਾ॥੨੬॥ਫਗੁਨ
 ਫੇਰਨਰੰਗਦੁਸਟਕੋਛਿਤਲਗੀਭਾਗੀ॥ਸੀਸਗਿਯੋਨਹੀਪਤ੍ਰਾ
 ਕਰੋਅਵਿਧਾਵਿਕੀਗਖਿਦਾਰੀ॥ਸੈਕਰੂਪਹਰੇਬਲਦਾਏ॥
 ਅੰਧਭੁਟੇਸਭੁਤੁਕਲਵਾਣੇਲੀਨੋਪਵਿਚਾਏ॥ਗੰਤੁਸਭੁ
 ਤਲਾਸਕਰਹਾਰੇ॥ਸੁਣੀਚੁਗਤੇਨੀਚਜਦੰਮਨਿਮੁਗਝਿਯੋ
 ਰਿਸਧਾਰੇ॥ਲਖਿਯੋਅਵਮੈਨਿਸਚੇਮਰਨਾ॥ਗੁਰੂਕਾਟ
 ਗਏਜਨ੍ਹਾਂਤੇਜਾਅਬਸਾਹੀਸਭੁਹਰਨਾ॥ਸਿਖਨਪਨ੍ਹਰਸੁਤੇ
 ਸਿਸਕਾਰਾ॥ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਗੁਰੂਪਰਮਕੇਰੰਧਕਾਅਵਤਾਰਾ॥
 ੧੧॥ਚੇਤਚਤੁਰਦਿਸਹੋਰੇਧਰਪਰਜੇਜੇਦੇਵਭੁਟੇ
 ॥ਮੁਕਤਾਜਨਤਬਿਬਾਨਚਨ੍ਹਾਬਰਸਾਏਟੁਲਪਏ॥ਉ
 ਸਤਤੀਚੇਬਦਧੂਗਾਈ॥ਇਸਬਿਧਕਰੋਨਕੋਇਕ
 ਹੀਜਿਵਨੇਅਗੁਰੂਗਾਈ॥ਗਾਖਲੇਹੁਪਰਮਹਿੰਦਵਾਨਾ
 ॥ਦਿਵਤਾਰਧਰਭਾਰਉਤਾਰਿਓਮਨਿਓਪ੍ਰਭਿਭਾਨਾ॥
 ਅਜਰਜਰਸਭਿਜਗਕੋਤਾਰਾ॥ਤੇਗਬਹਾਦ੍ਰਗੁਰੂਪ

ਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦਿਤਾਰਾ। ੧੨।। ਵੈਸਾਖਵੇਖਜੁਗਚਾਰ
 ਬਿਖੈਬਿਰਦਿਦੀਨਦਿਯਾਲਾ। ਸੀਸਦੀਯੋਸੀਨਹਰੀ
 ਆਗੇਹਿੰਦੁਪਰਮਪਾਲਾ। ਲਾਜਜਦੁਟਿਕੇਜਾਨੀ। ਸੁਰਨਰਜੈ
 ਜੈਜੈਉਚਰੇਸਬਗਾਵੇਗੁਰਬਾਨੀ। ਧੰਨਗੁਰਹਰਿਗੁਬਿੰਦਨੰਦ
 ਨ। ਦਿਣਸਮਾਨਤਨਦਿਯੋਜਾਨਉਪਕਾਰੀਦੁਖਕੰਦਨਾਮ
 ਜੀਕੋਭਾਰਉਤਾਰਿਦੀਆ। ਕਿਯਾਸੁਰਭੂਪਰਉਪਕਾਰਾ। ਤੇ
 ਗਬਗਾਦੁਰੁਪਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦਿਤਾਰਾ। ੧੩।। ਆਹੁ
 ਜੈਨਰਵਤੇਜਗਮਭੁਲਕਰੁਏਗਾਜੀ। ਸੀਸਉਡਿਓਗੁਰਜਥੈ
 ਕਾਪਿਸਿਸਹਿਤਧਤਸਾਜੀ। ਦਰਿਅੰਧੇਰੀਭੂਚਾਲਾ। ਮਤੀ
 ਦਾਸਨਿਸਾਸਾਹਿਪਲੰਘਸੇਧਰਤੀਪਰਭਾਲਾ। ਕਹਿਓਬਡ
 ਭੁੰਦੇਭੁਗਕੀਦਾ। ਰਖਤਗ੍ਰਾਮਛਡਿਨਿਕਲਜੈਚਾਰਿਤਹੈਜੈ
 ਦਾ। ਅਭਿਦਿਨਥੈਰੋਤੇਰੇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਿਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘਪੀਥ
 ਸਜਿਤੁਕਦਲਗੇਰੇ। ਦਿਲੀਸੇਨਿਕਿਸਿਓਨਰਧਾਗਾ। ਤੇਗ
 ਬਗਾਵਰਗੁਰੁਪਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦਿਤਾਰਾ। ੧੪।। ਆਹੁਗਾ
 ਦੁਖਰਿਸਮੇਜੋਗੁਰਬਾਣੀਗੁਣਹਰਕੇ। ਤੇਗਪਹਰਕਰਧ
 ਨਸਮਯਗੁਣਵੇਖਤਚਿਤਪਰਕੇ। ਚੰਡਿਕਾਮਾਦਿਪ੍ਰਗਟਕੀ
 ਨੀ। ਪੀਤਿਪਿਆਰੇਖੰਡੇਪਾਹੁਲਸਜਕਰਿਪਨਿਲੀਨੀ।
 ਚਲਿਤੁਪੋਲਾਮਜਬਸਾਜੇ। ਬਾਜਾਮਿਦਾਂਗੀਬਾਜਗਾਬਖੈ
 ਬਾਜਨੁਸੰਗਬਾਜੇ। ਉਸਤਤੀਬਰਨਿਨਹਿਜਾਈ। ਤੁਰਕਖੰ
 ਰਖਾਖੰਡਮਿਟਾਥੁਰਾਖੰਡਨਧ੍ਰਗਟਾਈ। ਪੰਥਪਾਲਸੁੰਦਿਸਬਾ
 ਹਾ। ਤੇਗਬਗਾਦੁਨੰਦਪਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਦਿਤਾਰਾ। ੧੫।।
 ਸ੍ਰਾਵਣਸ੍ਰੀਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਠੰਜਾਮਾਪੁਪਧਾਰੇ।
 ਹੇਤੁਪਰਮਕਰਜੁਪਿਭੁਲੇਠਨਤੁਰਕਦੁਸੁਮਾਰੇ। ਸਿੰਘਸ
 ਮਦੇਣੀਮ੍ਰਿਗਾਨੀ। ਸਗਾਬਾਂਗਹੁਟਿਮਸੰਜਦਿਗੇਰੀਤੁਕਾ
 ਨੀ। ਦੁਹਾਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਟੇਗੀ। ਚਤੁਰਦਿਸਾਕਰਿਠਤ
 ਹਜੀਤਕਾਥੈਸਾਬਾਜੇਗੀ। ਠਤੇਸ੍ਰੀਦਾਸਗੁਰਗਾਜੇ। ਦੁ
 ਸੁਦਮਨਗੁਰਮਾਰਜਮਨਰਖਹਿੰਦੁਪਰਮਲਾਜੇ। ਧਾਲਸਾ

ਧਰਮਕੇਰਖਕਾਮਵਿਤਾਰਾ॥੨੩॥ ਮਾਹੁ ਭਾਵੈ ਕੁਰਮਕਟਕੁ
 ਹੁਜੀ ਪੀਥਿਗਿਧਸਾਚੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਤਬਾਬਲੀਸਹਰਿ
 ਤਛੇਮਾਮਨਕਰਾਚੇ॥ ਸਕਤਸਰੁਸਿੰਘਨਸੇਪਾਈ॥ ਮਦਿ
 ਗੀਪੀਗੀਧੀਗੀਭੀਗੀਦੀਗਜਨਗਈ॥ ਗਏਦਖਣਭੇਜੇ
 ਚਿਥੀਦਾ॥ ਪਾਂਚਤੀਰਦੈਸਕਤਿਕੀਯੋਤੈਨਤੁਰਕਹਾਨਮੰਦਾ
 ਲਏਗੁਰਪੁਤਨਕੇਬੰਟੇ॥ ਮਾਰਮਲੇਛੀਗਰਦਮਸੀਤਾਰੇਜੇ
 ਠਠਿਪੋਟੇ॥ ਬੁਲਾਵੇਸਦਿਗੁਰਜੈਕਾਰਾ॥ ਤੇਗਖਹਾਦੂਨਿ
 ਦਧਰਮਕੇਰੱਖਕਾਮਵਿਤਾਰਾ॥੨੪॥ ਅਸੁਆਪਾਮਲੇਖ
 ਭਏਗੁਰਸ੍ਰੀਅਥਿਚਲਨਗਗੀ॥ ਗੁਰਗਿਰੰਥਮਮਜੋਤ
 ਨਾਟਿਲੇਹੁਅਥਿਸੰਗਤਿਸਗਗੀ॥ ਮਨਇਛਤਜਾਮੈਠਾਕਾ
 ਓ॥ ਸੇਵਾਸਹਿਤਪ੍ਰੇਮਪਨੁਸੁਣਕਰਗਿਦੇ॥ ਮਰ ਬਲਾਚੁ॥ ਚੁਕਾ
 ਤਿਬੰਗਗਰਚੀਬਾਨੀ॥ ਦੋਲੰਕਨਸੁਖਦਾਇਸਿਖਿਆਏਜੇਦੇਗੁ
 ਟਖਾਨੀ॥ ਸਨਾਨਕਰਬਸਤੁਸਸਤੁਪਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਗੁਰਬਿ
 ਬਾਨਦੇਵਸਤਿਉਚਰਤਜੈਕਾਰੇ॥ ਅਰਦਾਸਠਤੋਰਨਾਸਤਿ
 ਮਾਗੇ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਦੇ॥ ਅਥਿਤਾਰਾ॥੨੫॥
 ਚੰਦਨਚੰਪੂਤਾਮਾਦਿਚਿਤਤਹਿਤਨਕਨਾਤਜੁਗੇ॥ ਘੋੜੇਸ
 ਹਤਿਹਥਿਆਰਫੁਲਭੀਮਿਲੇਨਾਚੰਬਚੁਗੇ॥ ਸਨੰਧਬੰਧ
 ਅਸਪਰਦੀਦਵਿਯਾ॥ ਸਿੰਘਗੁਰੁਲਿਖਹੁਕਮੀਨੰਗਕੁਰੰ
 ਗਸਹੀਦਕਿਯਾ॥ ਦੁਸੋਦਿਸਜੇਜੇਜੇਗੁਰਬੀ॥ ਗੁਰਨਾਨ
 ਦਸਰੂਪਧਰਮਰਖਲੰਜਾਸੁਰਨਰਬੀ॥ ਪਿਆਨਿਸਿੰਘਵੰ
 ਦਤਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘੁਬਿਰਦਰਖਕਰਹੇਨਿ
 ਸਤਾਰਾ॥ ਸੰਪੁਰਨੀ॥ ਰੂਲਚੂਕਬਖਸਈਬਿਦਬਾਨਗਣ
 ਜੋਇ॥ ਤੁਛਬੁਧੀਹੋਦਾਸਕੀਗੁਣੀਸੁਧਾਰੇਜੋਇ॥ ਪੰਚਮ
 ਤਿਥੇਸੁਕਲਪੰਥੇਭਾਵੁਦਿਨਨੋਬੀਸਾ॥ ਉਨੀਸੇਪੰਚਾਸ
 ਤੇਲਿਖੋਧਿਆਨਮਿਗਨੀਸਾ॥ ॥ ਮਾਸਭਾਵੈ ੨੬
 ੧੬੫੩ ਲਾਲੇਵਾਲੇਦਿਚਕ੍ਰਿਤਦਸਖਤਭਾਈਧਿਆਨ

ਸਿੰਘਕਵਿ ਉਤਰੀਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ੨੯ ਸੰਮਤ ੧੯੧੫

ਗੁਰੂ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ^{ਪ੍ਰਸਿਦ} ਨਾਨਕਦੇਵ

ਅਥਿਬਾਂਗਮਾਹਕ੍ਰਿਤਭਾਈਪਿਆਨਸਿੰਘ ਚੇਤਚਿਤ
ਦੇਬਿਚਬਿਚਾਰਮਨਾਦਿਨਾਚਾਰਸੰਸਾਰਬਹਾਰਜੇਤੀ
ਅਥਿਖੋਲਕੇਦੇਖ ਖਾਂਗਈਏਬੰਬੰਬੰਨਕੇਖੁਦੀਦੇਰਾ
ਰਕੇਤੀਅਗੇਵੰਜਣਾਜਿੰਦਅਕਲਰੀਨੇਕੁਦਾਹਿਤਸੁ
ਤਮਿਤਤੇਨਾਰਸੇਤੀਅਜਕਲਕਰੇਦਿਆਉਮਹਰੀਆ
ਪਿਆਨਹਰੀਦਾਨਅਉਚਾਰਿਏਤੀ॥੧॥ ਚਵੇਮਾਹੁਬਿ
ਸਾਖਦੇਆਖਿਰਹੇਗੁਰੂਬੇਦਤੇਸੰਤਪੁਕਾਰਤੇਨਾਕੀਨੀਸੁ
ਏਨਾਹੀਅਪੀਮੀਟਛਡੇਵਾਂਗਬਾਦਰੇਮਦਖਮਾਰਤੇਨਾਤੇ
ਨੁਸੁਤਦਖੁਦਾਕੁੰਨਹੀਕਾਲਵੇਖਦਾਮੁਖਪਸਾਰਤੇਨਾ
ਪਛੋਤਾਵਸੇਦਖਤਗੁਜਾਰਕੇਤੂਪਿਆਨਹਰੀਉਚਾਰਿਏ
ਚਾਰਤੇਨਾ॥੨॥ ਮਾਹੁਜੇਠਜਹਾਂਨਦਾਸਾਂਨਜੇਤਾਖਾਬਜਾਨ
ਤੇਨੇਦੁਨਾਲਾਇਪਿਆਰੇਅਛੀਤਪਕੇਲੇਅਛੀਬੇਖਲੇਤੁ
ਜਲੇਬਾਸੁਮਹੇਮਰਜਾਇਪਿਆਰੇਫੇਰਦੇਖਪਤੰਗਕੁਰ
ਗਏਗੇਜਾਗਨਾਇਤੇਹੋਨਟਿਣਾਇਪਿਆਰੇਕੁਝਹੋਰਦਾ
ਹੋਰਪਿਆਨਸਿੰਘਮੀਨਿਛਡਿਅਮਰੰਬਭੁਲਾਇਪਿ
ਆਰੇ॥੩॥ ਚਵੇਗਾਵਤੇਸਾਨੂਦੇਪੰਜਬੈਰੀਘੰਤਧਾਰਤੇ
ਰਾਘਰਲੁਟਿਆਨੇਸੁਰਜੂਰੂਰੂਰੂਮੈਦਾਨਮੰਠੇਸਾਹੀਤੁਪ
ਕੰਗਾਲਕਰਸਟਿਆਨੇਨੀਦਗਫਲਤੀਬਿਚਨਾਨੇਣਏ
ਲੇਸੁਤੇਸੇਰਨੂਟੇਖਕੇਫਟਿਆਨੇਤੇਨੂਦਸਕੁਰਾਹਪਿ
ਆਨਸਿੰਘਾਗਰਤਨਦੀਏਦਿਛਛਾਮਟਿਆਨੇ॥੪॥
ਸਾਬਣਬਦਲਾਸਾਂਮਬਰਸਾਂਨਬੁੰਦਾਧਰਤੀਸਬਜੀ
ਆਂਬਾਗਬਹਾਰਹੋਈਪੀਂਘਾਂਪਿਆਰੀਆਨਾਲਿਹੁਲਾ
ਰੀਮਾਏਜਿਨਾਨਾਗੀਆਪਿਆਰਭੁਤਾਰਸੇਈ॥ਤੁਸਾਂ

ਦਾਂਗਜਵਾਹਿਅਰੰਗਫੇਰੇਭਰੇਕੀਤਿਆਨਾਲਨਾਸਾਰਕਈ
 । ਤੇਥੀਸਭਚੰਗੇਧਿਆਨਹਰੀਰੰਗੇਤੂਭੀਕਈਤਾਕਰਬੀ
 ਚਾਰਿਕੋਈ॥ ਪਾਲਗੀਭਾਹਿਭਾਏਗੁਤੀਜਗਸਾਠਜੇਤੋ
 ਆਪਣਾਆਪਬਚਾਬਣਾਈਏਸਅੰਗਿਥੀਜੇਇਅ
 ਲੰਗਹੋਵੇਓਟੇਤਿਨਾਦੀਏਵਸਿਧਾਵਣਾਈ॥ ਸੁੰਦਰਗੁ
 ਰੇਤਲਾਵਤੇਸੁੰਪਿਜਲਦੇਜਲਦੇਜਾਂਦਿਆਤਿਨਾਪੁ
 ਭਾਣਾਈ॥ ਮਹੀਲਾਜਤਿਆਗਿਧਿਆਨਸਿੰਘਾਜੀ
 ਮਛਿਨਾਦੇਪਗਿਨਿਵਾਣਾਈ॥ ੬॥ ਅਸੂਆਮਰਿਯ
 ਗੁੰਬਮਾਰਜਾਏਇਕੋਆਸਰਾਗੁਰਾਂਦੀਪਾਰਲਈਏ॥
 ਛੇਵੇਵਾਸਨੋਹੋਇਨਿਰਦੁਸਜਾਈਏਸਰਣਏਕੁਕੋਤਿਨ
 ਦੀਹਾਠਿਪਈਏ॥ ਸੰਤਰੁਪਗੁਰਵੰਤਬੇਅੰਤਮਹਿਰਾ
 ਬਿਨੋਦੀਨਤਨਾਲਪੁਕਾਰਕਹੀਏ॥ ਛਾਰਲੇਕੁਵਬਾਰਕੀ
 ਧਿਆਨਸਿੰਘਾਦਾਕਮਨੀਏਤਤਹੀਪਾਰਪਈਏ॥ ੭॥
 ਕੰਤਕਕਰਮਕਰਗੁਰੂਏਪਦੇਸਕਰਏਏਹਜਗਹੋਧੂ
 ਵਤਸਵੀਰਵਾਂਗੁ॥ ਛਰੇਕੁਟਲਤਾਂਈਆਕਰੇਭਜਨ
 ਹਰਦਮਸੀਤਿਗੋਲਚੋਲਸਿਧੇਤੀਰਵਾਂਗੁ॥ ਤਮਾਮਾਪ
 ਣਾਆਪਦਿਚਾਰਕੋਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸੀਗਿਖੇਲੈਮਛੀਨਿਰਵਾਂਗੁ
 ਪੁਰਨਾਆਤਮਾਫੂਲਮੋਗੀਧਜੈਸੇਧਿਆਨਸਿੰਘੁਜਿਓ
 ਪ੍ਰਾਨਸਰੀਰਵਾਂਗੁ॥ ੮॥ ਅਘਰਮਾਸਰਦਜਦੇਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਰੇਲੀਮੀਰੈਨਦਾਤਮਸਬਦੂਰਿਹੋਵੇ॥ ਸਾਵਣਿਸੇਘਜਿਉਛੇ
 ਹਬਰੀਕਰੇਬਰਖਾਖਾਲੀਤਾਲਿਜਲਨਾਲਭਰਪੂਰਹੋਵੇ॥ ਪਥ
 ਰਲਗੇਸੰਗਜਿਵੇਕਈਵੰਗਉਤੇਸਤਸੰਗਕੀਤੇਦਾਗਦੂਰਿਹੋ
 ਵੇ॥ ਅੰਸੇਬ੍ਰਹਮਦਿਚਾਰਥੀਧਿਆਨਸਿੰਘਾਚਾਰਤਰਫ
 ਅੰਦਰਿਨੂਰੇਨੂਰਹੋਵੇ॥ ੯॥ ਪੰਥਪੇਖਹੋਗੁਰਾਂਦੇਮੀਤਸੇਤੀ
 ਸਰਵਣਮੰਨਕਰਗੁਰਾਂਦੇਬੈਨਸੁੰਦਰਾਏਦੀਸੰਪਦਾਗੁਣ

ਨੁਧਾਰਹਿਰਦੇਵੈਗਾਗਵੀਚਾਰਦੇਨੈਣਸੁੰਦਰਿ॥ ਸਾਂਤੀਬੈਨਉ
 ਵਰਿਮਾਨਇਹਚੈਨਮਾਰਗਬਿੰਦੀਗੋਨਹਤਖੁਸੀਦਿਨਰੈ
 ਨਸੁੰਦਰਿ॥ ਸਦਾਬੇਪਰਬਾਰਿਅਚਾਰਿਹੋਦੇਪਿਆਨਸਿੰਘ
 ਸਦਾਐਨਦਾਐਨਸੁੰਦਰਿ॥ ੨੦॥ ਮਾਘਮਾਰਜਿਵੈਤਨੁਸਤ
 ਵੇਖੋਅਜਾਨੰਦਮਥਿਨਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸਾਰੇ॥ ਤੈਬੈਠਿਨਕੁਝੁ
 ਇਮਾਨਹੋਰੋਮੀਤੇਗਾਘਾਨਾਘਾਨਿਵਾਸਸਾਰੇ॥ ਯੀ
 ਟੀਫੁਲਪ੍ਰਜਤਜੀਮਜਤਿਜੇਕ੍ਰੇਜਨੁਪਰਬਤਾਬਾਗਤ੍ਰਿਣ
 ਘਾਸਸਾਰੇ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀਦਿਚਾਰਿਪਿਆਨਸਿੰਘਾਐਸੇਕਰ
 ਨਿਸਚੈਕੰਮਰਾਸਸਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਫਾਗਣਫੁਲਫੁਲਸਾਖਦਲ
 ਦਾਸਜੇਤੇਖੀਜਨੁਪਹੀਸਭਿਨਿਹਾਰਨਾਈ॥ ਦੁਪਮਖੀਏਨ
 ਲਾਇਹਾਰਮਖਣੀਸਾਂਤਿਸਾਂਤਗੀਤਤਨਿਤਾਰਨਾਈ॥ ਕਦਲ
 ਗੁੰਗਾਖੁਸਖਿਨੇਅਲੇਪਰਹਣਾਨਿਸਚਿੰਤਹੋਪੈਰਪਸਾਰਨਾ
 ਟੀ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀਤੁਹੀਰੋਗਪਿਆਨਕੋਹਿਰਤੁਹੀਤੁਹੀਸਮਾਰਨਾ
 ਟੀ॥ ੨੨॥ ਸੋਪੁਰਨਿਓਪਰੇਦਿਨਤਿਥੀ॥

ਗੁਰ ੨੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ ਨਾਨਦੇਵਜੀ
 ਅਬਗੁਰਉਸਤੁਮੁਨਸਿਖਿਆਹ੍ਰਿਤਪਿਆਨਸਿੰਘਦਾਸ
 ਨਦਾਸਾ॥ ਯੈਹਗਾ॥ ਬਾਰਬਾਰਬੰਦਨਾਹੈਗੁਰਮਕ
 ਲਸੁਖਦੈਨਾ॥ ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਜਿਨਆਪਣੀਦੀਯੋਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਨੈਨ॥ ੧॥ ਮਹੀਭੁਈਭੁਗੀਜਬੈਭਗਤਜਗਤਕੇਭੁਗਰਿਪ
 ਮਾਇਕਨਿਜਚੈਲਾਧਰਾਸੀਨਾਨਕਾਅਦਿਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਦਾਸ
 ਨਹਿਤਅੰਭਿਤਸਬਦਿਬੇਦੁਹੀਥਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਕੀਆ
 ਕਲਿਬੀਚਜਿਨਨਿਜਸੰਤਨਸੁਖਰਾਸਾ॥ ੩॥ ਨਮੋਨਮੋਨਮਦੀ
 ਨਮਮਰੂਪਦਸਮਜਿਨਪਾਰਾ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਹਰਬਨਬਿਥੈ
 ਕੀਆਪੰਥਿਸੁਖਸਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਨਾਕਫੁੰਦਿਯੋਦਾਨਜਿਨ
 ਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਪੰਥਸੁਖਸਾਰਜਿਨਕੀਘਾ
 ਕੇਸਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥ ੫॥ ਕਹਾਰੂਪਨਿਜਗੀਥਗੁਰਕਰੇਜੁਇਕ

ਮਨਸੇਵਾ। ਫੁਲਪਾਏ ਮਨਦਾਛਤੇ ਕਰਿਓ ਆਪਕੁ ਰੇਵਾ। ੬।
 ਬਾਣੀਗੁਰਕੀ ਪੰਨਹੈ ਜਿਸਜੁਪਾਮੈ ਸੁਖਿਹੋਇ। ਚਾਰਪਦਾਰ
 ਥਦੇਤਹੈ ਸੰਸਾਰਾਹੀਕੇਇ। ੭। ਅਬਮਨਸਿਖਿਅਮਾ।
 ਵੇਹਰਾ। ਤੁੰਭੀਰੇਮਨਸੁਦਣਕਰਮੈਸੇਗੁਰੂਤਿਆਗਿ।
 ਕੇਸੇਸਿਮਰੇਆਨਕੇਸੇਏਜਾਗਾਮਭਾਗਾ। ੮। ਮਨਰੇਗੁ
 ਲੇਵਾਵੇਰੇਕੀਆਹੋਵੇਦੁਲਗੀਗ। ਗੁਰਕੀਸਿਖਿਆਮਾਧੀਸੁ
 ਧਰਹੋਰਹੁਖਾਸਟਕੀਗ। ੯। ਆਗੇਕੀਛੁਟਿਅਸਤੁ
 ਪਿਛਲੀਨਾਹਿਚਿਤਾਹਿ। ਗੁਜਰੇਅਬਕੀਪਲਕਜਿਉ
 ਰੇਮਨਲੇਇਗੁਜਾਰਾ। ੧੦। ਕਾਲਾਮਕਾਲਜਾਂਦਰਖਚ
 ਲਣਾਅਜਕਿਕਲਾਪ੍ਰੀਤਕਰੇਕਿਸਿਓਮਨਾਕੇਦਿਸਾਨਿ
 ਬਹੈਨਾਲਾ। ੧੧। ਦੁਖਦੇਖਕੁਰੇਮਨਾਸਬੀਮਤੁਤਜਨ
 ਹਿ। ਕੇਨਿਰਧਨਕਾਮੀਤਹੈਪੰਨਕਹੈਤੁਮਤਾਹਿ। ੧੨। ਗੁ
 ਧੀਆਵੇਸਤਿਮੀਤਨੀਕੇਦਿਨਦੁਖੀਆਯਾਰਾ। ਗੁਰੂਗੁਰੂ
 ਬਿੰਦਸਿੰਘਪ੍ਰਾਇਮਨਲਏਜੁਹਰਦਮਸਾਰਾ। ੧੩। ਕੁੰਤੁ
 ਲੀਏ। ਦੁਨੀਆਭੂਠਿਪਰੀਤੁਮਨਿਨਿਜਸੁਖਦੇਸਤਿਪਾ
 ਰਿ। ਦੁਖਿਦੇਖਸਭੁਜੀਨਸੇਮਾਤਿਪਿਤਾਸੁਤਨਾਰਕੇਈਨਹਿ
 ਪੋਰਤੁਮਾਰਾ। ਰੇਣਗੁਜਰੀਜਗਜਾਣਸਭੁਕੁਟਿਪਸਾਰਾ
 ਕਹੇਪਿਆਨਮਿਗਰਾਇਮੁਨਿਮਨਸਮਝਕਦਾਈ। ਦੁਸ
 ਰਵੈਸਤਨਹੀਜਗਤਮੋਖਿਨਇਕਸਾਈ। ੧੪। ਇਸਦੁਨੀ
 ਆਦੀਵੈਸਤੀਨਿਸਚੇਜਾਣੀਕੁਣਿ। ਬਿਪਤਾਬਿਦਧੀਖਿ
 ਯਾਕੀਤੀਤੈਮਨਮੁਕਿ। ਕੀਤੀਤੈਮਨਮੁਕਿਅਜੇਭੀਫਿਰੇ
 ਨਾਫੇਰੇ। ਦੁਖੀਆਤੈਨੂੰਵੇਖਗਹਿ। ਮਾਨੁਈਇਕਨਾਨੇਰੇ।
 ਕਹੇਪਿਆਨਮਿਗਰਾਇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਸੰਗਿ। ਦਾਸ
 ਨਕੀਬੁਧਗੁਣਸਹਤਗੁਰੂਰੰਗਰੰਗੀ। ੧੫। ਭੰਗਵੇਸਦੁ
 ਕਹਿਓਨਿਨਰੰਗਸੇਗਾਵਿਜੇਗਾ। ਨਾਸਦਰਬਬਲਸਰਬ
 ਕਾਪਾਵੈਮੋਖਨਜੇਗਾ। ਪਾਵੈਮੋਖਨਜੇਗਾਦੀਨਦੁਨੀਆ

ਬਦਿਨਾਂਮੀ। ਗੁਰੂ ਬੇਦਮੇਲਿਖਿਯੋ ਠੰਗਨੀ ਕਉ ਏਕਾਂਮੀ। ਕ
 ਹੇਪਿਆਨਮਿਗਗਇਆਂਗਧਾਮਨਕੇਰੁ ਈ। ਲਗੀਨਾਨ
 ਲਈਬੁਝੇਛੁਡਿਮਾਨਲਕੀਕੁਈ। ੧੬। ਪਰਨਾਰੀਸੇਰੁ
 ਸਟਾਲਿਖੇਬਹੁਅਗਿਆਨ। ਦੁਰਬਲਹੋਏਤਿਸੀਦਮ
 ਕੈਸੇਚਤੁਰਸੁਜਾਨ। ਕੈਸੇਚਤੁਰਸੁਜਾਨਇਦ੍ਰਾਵਣਬਲ
 ਟਬਾਨੀ। ਹੋਰਾਜਨੰਸਟਅਰਕੰਸਟਕੁਈਤਿਨਹੁਕੀਗਾਨੀ।
 ਕਹੇਪਿਆਨਮਿਗਗਇਮੈਰਕੀਕਹਾਕਗਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸ
 ਨਮਹੇਸਕਿਯੋਨਾਰੀਪਰਛਾਨੀ। ੧੭। ਨਾਰੀਨਾਰੀਨਾਰੀ
 ਨੀਥਿਖਿਆਰੀਕਾਸੰਗ। ਮਾਰਿਲਿਏਰਿਖਮੁਨੀਤਿਨਕਰ
 ਜਪਤਪਕੇਭੁੰਗ। ਕਰਨਪਤਪਕੇਭੁੰਗਸੰਗੀਰਿਖਾਮਾਦਿਕ
 ਜੇਈ। ਪ੍ਰਤਿਕੰਧਾਛੇਲਿਯੋਫਿਰਬਨਧਾਸੀਤੇਈ। ਕਹੇਪਿ
 ਆਨਮਿਗਗਇਗੀਬਦਸਦੇਅਵਿਤਾਰਾ। ਲਖਨਾਰੀ
 ਨਾਰਿਯੋਬਹੁਧਾਰਪਕਾਰਾ। ੧੮। ਜੁਪਕੁਪਕੀਛਾਲਮੰਨਜੇ
 ਠਗਾਝੀਕੀਪੁਪਿ। ਰਾਜੇਕੀਏਕੰਗਲਕਿਨਕੈਸੇਸੁੰਦਰੁ
 ਪਿ। ਕੈਸੇਸੁੰਦਰੁਪ੍ਰਤਿਧਾਂਤੁਪੰਨਿਭਾਈ। ਤ੍ਰਿਦਸਸਾ
 ਲਖਨਧਾਸਦੋਪਦਾਨਰਹਾਈ। ਗੁਰਸਾਚੇਜੇਕਹਿਓ
 ਜੁਆਰੀਮੰਦਾਗਲਾ। ਤੂੰਮਨਨਿਸਦੇਸਾਨਗੁਰੁਕੇਬੈਨਰਸਾ
 ਲਾ। ੧੯। ਈਏਪ੍ਰਕਾਸੀਨੰਦਗੁਰਮੈਨਚੈਨਕੀਬਾਤਿ॥
 ਦਿਨਰੋਣਸੁਖਸੇਣਭੈਨਕਾਸੈਕਹੋਬਖਯਾਤ। ਕਾਸੈਕਹੋਬਖਯਾ
 ਤਬਾਤਿਕਰਨੇਕੀਨਾਰੀ। ਛਾਏਜੇਥਿਸਮਾਦਿਸੁਦਿਜਾਏਸੇ
 ਧਾਰੀ। ਕਹੇਪਿਆਨਮਿਗਗਇਗੁੰਗਕਿਆਆਖਸੁ
 ਣਾਏ। ਸੰਤਨਹੁਕੇਕੈਨਦੇਸੰਤਨਕੋਆਏ। ੨੦। ਲਾਲਕ
 ਚਮਨਿਕੇਥਿਥੈਕਚਲਾਲਕਿਆਸਾਗ। ਪਣੀਨਦਰਸੰਗਠ
 ਕੀਲਾਲਨਜਿਨਾਬਧਾਂਗ। ਲਾਲਨਜਿਨਾਬਪਾਗਤਿਨਕੀਮ
 ਤਿਬਤਿਲਾਈ। ਉਦੇਅਸਤਕੇਫਰਕਇਨੰਮਨਕੋਕਾਭਾਈ। ਮੈ
 ਤਿਨਕੋਬਲਿਹਾਰਧਿਆਨਮਿਗਗਇਸੁਣਾਏ। ਸੰਤਨਹੁਕੇਕੈਨ

ਚੈਨਸੀਤਨ ਕੋਆਏ॥੨੨॥ ਕੇਹਰਦਿਖਮਿਗਨਾਨਕੋਸਸੇਸਿ
 ਆਲੇਉਦੁਗਿ॥ ਪਾਰਸਜਬਹੀਭੁਇਆਬਦਿਲਿਆਰੰਗਮ
 ਨਗਿ॥ ਬਦਲਿਆਰੰਗਮਨੁਰਾਮੈਨਕੀਦਨਹੋਦਮਕਾ॥ ਨਿਸਤ
 ਮੋਕਹਾਗਿਆਨਭਾਨਗਿ॥ ਮਾਨੇਜਬਚਮਕਾ॥ ਕਹੇਪਿਆਨ
 ਮਿਗਰਾਇਮਿਲੇਸਤੁਗੁਰਰਸਪਾਏ॥ ਸੀਤਿਨਹੁਕੋਬੈਨਚੈਨਸੰ
 ਤਨਕੋਆਏ॥੨੩॥

ਅਬਦੇਗਗੁਰੇਖਤੇਪਿਆਨਸਿੰਘਾ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਲੇਖਦਿਏਯਾਗੀਪਿਆਰਿਆ॥ ਤੈਠੁਵਿਛੋੜੇਮਾਰਿਆ॥
 ਤੇਗਨਾਮਦਿਲਦਿਲਪਾਰਿਆ॥ ਤੁਸਾਜਿਤਿਆਮੈਗਰਿਆ
 ਹੋਰੇਬੁਰਾਦਿਜੋਗੇ॥ ਅਬਕਬੀਪਿਆਰਾਮਿਲੇਏ॥ ਸਮਕ
 ਵਲਹੋਸਤੁਖਿਲੇਏ॥ ਦਿਲਦੇਹੀਗੁਜਰੇ॥ ਦਿਲੇਏ॥ ਮਨਕੋਵ
 ਬਿਰਹੋਕਿਲੇਏ॥ ਨਿਰਖਾਇਉਤਾਰੇਗੇ॥ ਮੁੰਦਡਗਈਉਡੀ
 ਕਮੇ॥ ਤੇਰੇਦਸਲਵਾਲੀਪੀਥਮੈ॥ ਅਦਿਮਰੇਪਿਆਰਿਆ
 ਠੀਕਮੈ॥ ਕੋਮਿਲਾਫੇਰਰਫੀਕਮੈ॥ ਮਨਪਾਰਲੀਤਾਜੋਗਮੈ॥
 ਤੇਸੁਈਮੇਰੇਸਾਈਆਂ॥ ਕਿਓਬਿਰੁਦੇਟਲਾਈਆ॥ ਟੁ
 ਰਿਤੈਰਿਦੇਪਰਦਾਹੀਆ॥ ਹਰਿਪਿਆਨਪੀਆਮਨਾਈਅੰਦ
 ਸਦੇਖਲੈਸੀਲੋਗੇ॥ ਸੀਯਾਪੀਆਰਪ੍ਰਦੀਰਕਾ॥ ਮਛਲੀ
 ਦਿਛੋਨ੍ਹਾਨੀਰਕਾ॥ ਬਾਲਕਬ੍ਰਹਮਦਪੀਰਕਾ॥ ਰਾਜਪਿਆ
 ਰਾਹੀਰਕਾ॥ ਤਿਯੋਮੈਰਿਪਿਆਰਾਯਾਗਯਾਰੇ॥ ਮੈਰਲਾਜ
 ਹਬਿਗਾਨੀਆ॥ ਕੀਖਬਰਸਾਤੁਜਾਨੀਆ॥ ਲਾਗਏਬਿਛੋੜੇ
 ਕਾਂਨੀਆ॥ ਉਠਿਉਠਿਨੰਗਲਬਲਪਾਨੀਆ॥ ਕਿਤੇਮਿਲੇ
 ਮਹਰਮਜਾਰੇ॥ ਨਹੀਤਰਸਮੋਹਣਪਾਰਨ੍ਹਾ॥ ਛਡਿਗਏਬੀਆ
 ਰਨ੍ਹਾ॥ ਫਿਰਆਏਨਮੁਦਿਸਾਰਨ੍ਹਾ॥ ਮੈਠੁਠਘਟਾਉਸਦੁਰਨ੍ਹਾ
 ਗਿਆਮੋਹਣਾਜਿਸਬਾਰੇ॥ ਲੈਸਾਰਫੇਰਨਿਮਾਇਆ॥
 ਅਸਾਂਦਰਦਦੁਖਹੰਜਾਂਇਆ॥ ਤੁਸਾਜਾਂਨੀਆਨਾਜਾਇ
 ਆਂ॥ ਕੋਵਮੇਟਸਕਦਾਭਾਇਆ॥ ਗਲਹਾਰੀਪਾਇਆ

ਹਰੇ ਪਿਆਰਾ ਪਤਾ ਨਹੀ ਦਸਿ ਗਿਆ ॥ ਬਿਛੁਆ ਬਿਛੁ
 ੨੧
 ਨਾਤੁ ਸਿਰਿ ਮਾਗਿ ਰਸਿ ਬੀਠ ਪਾਕੇ ਰਸਿ ਗਿਆ ॥ ਦਿਲ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਪਾਕੇ ਰਸਿ ਗਿਆ ॥ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਕਰਦੀ ਜਾਇ ਮੈ ॥ ਰਬ ਮ
 ਛਾਈ ਸੁਜਣਾ ॥ ਅਸਾਂ ਬੇਖੁ ਜਿ ਨਾਰੰਜ ਨਾ ਪਰਦਾ ਅਸਾਡੁ
 ਕੰਜ ਨਾ ॥ ਮਨੁ ਮਿਲੇ ਜੇ ਅਜੰਨਾ ॥ ਤੈਹੋ ਦੁਸਾ ਬਰਬਾਦਿ ਮੈ ॥
 ਉਸਦਾ ਅਸਾਡੁ ਹਿਤ ਹੋ ॥ ਬਿਨ ਯਾਰਿ ਕੇਹ ਦਾ ਮਿਤ ਹੋ ॥
 ਤੁਝ ਛੇ ਅਸਾਡੁ ਚਿਤ ਹੋ ॥ ਜਾਨੀ ਗਿਆ ਮਥਿ ਕਿਤ ਹੋ ॥ ਜੇ
 ਤਮਿ ਲੇਹੋ ਦੁਸਾ ਦਿ ਮੈ ॥ ਪਿਯਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਡੁ ਝੂ ॥ ਕਹੀ ਹੋਰਿ
 ਅਦੁਰਾ ਝੂ ॥ ਮੇਕ ਮਲ ਨੀ ਓਹੁ ਨਾ ਛੁਣਾ ॥ ਮਰਦੀ ਦਾ ਚੁਕੇਤ
 ਗਾਵੁ ਝੂ ॥ ਝੋਲੀ ਨ ਪਾਇਆ ਦਾ ਦਮੈ ॥ ੩ ॥ ਗਮ ਖਾਗਏ
 ਦਿਨ ਰੋਣ ਮੈ ॥ ਨਹੀ ਪੁਣ ਨੀ ਦਰ ਨੇਣ ਮੈ ॥ ਹਰ ਵਕਤ ਹੀ ਟੇ
 ਵੇ ਨ ਮੈ ॥ ਸਹੀਆ ਸੁਤੀਆ ਸੁਖ ਚੈ ਨ ਮੈ ॥ ਬੰਦੀ ਦਾ ਏਹੋ ਨ
 ਸੀ ਬਹੋ ॥ ਮੇਤ ਤਰੀ ਦੁਖਿਆ ਗੀਆ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਸੀਬਤ ਭਾ
 ਗੀਆ ॥ ਸੋਹਣਾ ਕਰ ਦਾ ਕਾਰੀਆ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੇ ਨ ਬਜਬੀ
 ਮਾਰੀਆ ॥ ਸਾਤਾ ਹਕੀਮਤ ਬੀਬਹੋ ॥ ਓਸ ਜੇਹ ਕੋਈ ਨਾ
 ਦਿਸਦਾ ॥ ਦਾਰੂ ਲਗਾਵੇ ਬਿਸਦਾ ॥ ਦਸਾਨ ਮੂੰ ਨਾ ਕਿਸਦਾ ॥
 ਪਲਾ ਮੈ ਪਗ ਝੂ ॥ ਸਿਸਦਾ ॥ ਸੋਹਣਾ ਅਨੁਪ ਅਜੀਬ ਹੋ ॥
 ਪੀਆ ਕਿਓ ਗਏ ਪ੍ਰਦੇਸ ਮੈ ॥ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਹੋਇ ਕਲੇਸ ਮੈ ॥
 ਗਲ ਵਿਚ ਖੁਲੇ ਕੇਸ ਮੈ ॥ ਤੁਸੀਆ ਓਸਾਡੇ ਦੇਸ ਮੈ ॥ ਬੰਦੀ
 ਤਾ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਪੁਛੁ ਬਕੀ ਪਾਏ ਨਾਮ ਲੀਆ ॥
 ਜਿਵੇ ਅਮਲਿ ਮਿਲੇ ਭੀ ਨਾ ਅਮਲੀਆ ॥ ਇਕਾ ਦੇ ਭੁਣੇ ਕਮ
 ਲੀਆ ॥ ਕਦੇ ਪੀਆ ਜੇ ਸੁਪਸੁ ਮਲੀਆ ॥ ਤੋਲਖ ਸੁਕਰ
 ਗੁਜਰ ਸਾ ॥ ਦਿਲ ਬਰਕਤੋ ਕਿਸ ਗਾਰਿ ਗਏ ॥ ਸਾਨਿ ਬਿ
 ਰੋਦੀ ਅਗਿ ਦਾ ਹਿ ਗਏ ॥ ਓਹੁ ਕਰਾ ਸੁੰਦਰ ਮਾਹ ਗਏ ॥ ਪ
 ਤ ਫਾਹੀ ਮੇਹਿ ਜੁਠਾ ਹਿ ਗਏ ॥ ਕੋਈ ਭੇਖ ਜੇਹ ਨ ਪਾਰ ਸਾਂ ॥
 ਮੇਰਾ ਪਾਰ ਸੋਹਣਾ ਚੰਦ ਜੋ ॥ ਸਮ ਮੇਤੀਆ ਜਿਸਦੀ ਦਯੋ

ਵਾਹਿਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਦੀ ਬੰਦਿ ਜੋ ਪੁਛੇ
 ਦੇਸ ਪੀਐ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾਈਖ ਬਰਦਸੇ ਸੋਹਣੇ ਅਰਥਾਤ
 ਮੇਮਨ ਮੋਹਣੇ ਮੇਨਾਲ ਕੀਤਾਏ ਹਨੇ ਕਿਉਤ ਤਤ੍ਰੀਖਰ
 ਰੋਹਨੇ ਅੰਤਿ ਗਬੂਹੇ ਮਾਹੀ ਮਾਰਸਾ ॥੫॥ ਤੇਗ ਅਸੰਕਰ
 ਡੀਗ ਚਿਗਿਆ ਪਈ ਚਿਟਗ ਭਾਂਬ ਨਮਾ ਚਿਗਿਆ ॥
 ਲਹੂਮਾ ਸਮੇਂ ਭਾਂਬ ਚਿਗਿਆ ਕੋਈ ਦੁੱਖਾ ਪੀ ਬਚਿਗਿਆ
 ਆਨਹੀਤ ਰਸ ਤੇ ਦੁਲਾਮਾ ਦੁਦਾ ॥ ਤੁਸੀਂ ਚਿਤਾਂ ਬਰਗਾਖ
 ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੁਖਾ ਵਿਤੋ ਮਾਖ ਦੇ ਕਿਨੇ ਲਹੇ ਪੋਸਤੁ ਭਾਖ ਦੇ
 ਕੋਈ ਸੁਖਾ ਵਿਕਲ ਵਤਿ ਚਾਖ ਦੇ ਤਾਭੇ ਦੁਤੇਰਾ ਪਾਵੁਦਾ ਮੈ
 ਸੁਣਿਤ ਅੰਜ ਬਹੋਈਆ ॥ ਬਿਨਾਮਾ ਰਿਅ ਦੇ ਮੋਈ ਮਸ
 ਬੇ ਸੁੱਧ ਨੀਦ ਰਸੋਈਆ ਜੇਹੋ ਸਾਮਾ ਦੇਹੋਈਆ ਮੁੱਢੇ
 ਬੋਲਿਆ ਨਹੀ ਜਾਦਿਦਾ ॥ ਤੈਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਬਿਗ ਗਨਾ ॥
 ਯੇ ਬਾਤ ਨਾਰਸੁ ਹਾਗਨਾ ॥ ਖੁਸ ਸੇਵਣਾ ਨਾਜਾਗਨਾ ॥ ਸੁਖ
 ਪਾਜੇ ਦਰਤਿਆ ਗਨਾ ॥ ਇਕ ਵਸਲ ਜਾਨੀ ਕੁਦਾ ॥੬॥
 ਮੈਠਿ ਰਾਵਾ ਗੁਣੁ ਲੀਆ ॥ ਠਹਿਰਤੀਆਂ ਨੇ ਸਲੀਆ ॥
 ਮੇਰੇ ਗਿਰਦਿ ਪਾਵਨਿ ਨੁਲੀਆ ॥ ਤੇਨੁ ਲਖਖ ਬਰਾਂ ਪਲੀ
 ਆ ॥ ਹੁਣ ਸਾਸੇ ਨੇ ਲੋਥ ਦੇ ॥ ਮੁਕਤ ਕਹਨ ਕਮਲੀ ਕੋਹ
 ਸੁਣੀ ॥ ਤੁਝਿ ਲਾਹਿ ਕਦੀ ਸੋਯੁ ਵੀ ॥ ਵਿਚ ਦੁਖ ਦਰ
 ਦਾਰੋਂ ਸੁਣੀ ॥ ਮਿਲਗਲ ਪੁਛੇ ਗੋਹ ਜੁਣੀ ॥ ਮੈਂ ਤੁਰਲਾਮੇ
 ਲਠੰਬ ਦੇ ॥ ਵੰਦਿ ਪਿਨਕਾਸ ਦਚਿਠ ਸੁਣੀ ॥ ਦੁਖਿ ਭੁ
 ਰੀ ਸੋਹਣੇ ਠਿਠ ਸੁਣੀ ॥ ਉਸਦਿ ਸਟ ਬੋਲੀ ਪਿਠ ਸੁਣੀ ॥ ਕਿ
 ਉਠੇ ਗੀਦੇ ਸੀ ਪਿਠ ਸੁਣੀ ॥ ਜਾਖ ਬਰਦਾਉਂਤ ਬਥੇ ॥ ਸਜੀ
 ਯੋਗਿਆ ਕਾਸ ਦੁਜ ਦੇਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਪੀਰੁ ਜੁਤ ਦੇਦਾ
 ॥ ਵਿਯੋਗ ਪਿਆ ਕੁਦੇਦਾ ॥ ਸੁਹਾਗ ਮੇਰਾ ਸਦੇਦਾ ॥ ਮੈਂ
 ਦੁਸਲ ਦਰਸਨ ਰੋਬ ਦੇ ॥੭॥ ਸੁਣੇ ਲਚੀ ਤੋਹਾਲ ਨੀ
 ਪਈ ਦਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨੀ ॥ ਅਮੀਲੇ ਬੰਦੀ ਬਾਲਨੀ ॥
 ਮਨ ਤਨ ਖੁਸੀ ਹਰ ਬਾਲਨੀ ॥ ਚੋਰ ਦਿਛੁ ਵੇਗ ਲਿਲਾਈ

ਆ। ਮੇ। ਮਾ। ਲਿ। ਆ। ਸੁੰ। ਦਰ। ਮ। ਹੁ। ਨੀ। ਕੇ। ਈ। ਰ। ਹੀ। ਨ। ਹੁ। ਨ। ਚ। ਹੁ।
 ਨੀ। ਜਿੰ। ਦ। ਰ। ਬਿੰ। ਦੀ। ਸਾਂ। ਗ। ਹੁ। ਨੀ। ਓ। ਹੁ। ਪ। ਸ। ਲੁੰ। ਕ। ਆ। ਹੁ। ਨੀ।
 ਸਮ। ਕੁੰ। ਜ। ਕਿੰ। ਓ। ਕੁੰ। ਗ। ਲ। ਈ। ਆਂ। ਓ। ਹੁ। ਮੈਂ। ਤੁੰ। ਮੈਂ। ਓ। ਸ। ਦੀ।
 ਕਾ। ਈ। ਬ। ਆ। ਤਿ। ਨ। ਸੀ। ਰੈਂ। ਸ। ਦੀ। ਤੇ। ਦਿ। ਬ। ਮੀ। ਲ। ਨ। ਕੇਂ। ਸ। ਦੀ।
 ਲਗ। ਲ। ਆ। ਧੀ। ਜੋਂ। ਸ। ਦੀ। ਸੇ। ਆ। ਧ। ਕੇਂ। ਪ। ਦੁ। ਤ। ਈ। ਆਂ। ਅਰ
 ਨ। ਸ। ਦਿ। ਚ। ਆ। ਫੀ। ਮ। ਦੇ। ਕ। ਰੁੰ। ਵ। ਇ। ਮਿ। ਰ। ਚ। ਨੀ। ਮ। ਦੇ। ਤੇਂ
 ਰਜਿੰ। ਓ। ਦਿੰ। ਚ। ਭੀ। ਮ। ਦੇ। ਅਰ। ਰ। ਹੁ। ਮ। ਦਿੰ। ਚ। ਰ। ਹੀ। ਮ। ਦੇ। ਤਿ
 ਦੀ। ਪ। ਆ। ਨ। ਸਿੰ। ਧ। ਸ। ਮ। ਈ। ਆ। ਸੀ। ਪੁੰ। ਰ। ਨੀ। ਆ। ਮ। ਥ
 ਰ। ਗ। ਅ। ਨ। ਭੁੰ। ਵ। ਹੁੰ। ਰੁੰ। ਧੀ। ਖ। ਜੀ। ਕੇ। ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕ। ਬਿੰ। ਤੁੰ। ਆ। ਸੀ। ਗ। ਗ। ਮ। ਸੁੰ। ਗੀਂ। ਨੀ। ਆ। ਸ। ਆ। ਰ। ਹੁੰ। ਜ। ਹੀਂ
 ਦੇਂ। ਵ। ਰ। ਨੀਂ। ਧ। ਹੀਂ। ਤੇਂ। ਬਿੰ। ਗ। ਗ। ਸੁੰ। ਬ। ਤੁੰ। ਸਿੰ। ਸੇਂ। ਰ। ਠ। ਪ। ਨ।
 ਸ। ਹੀਂ। ਤੇਂ। ਤੇਂ। ਤ। ਸਿੰ। ਹੀਂ। ਟੇਂ। ਟੇਂ। ਵ। ਬਿੰ। ਗ। ਨੀਂ। ਤੇਂ। ਤਿੰ। ਲੰ। ਗ। ਸੁੰ। ਹੀਂ।
 ਗ। ਨੀਂ। ਹੀਂ। ਸ। ਸੇਂ। ਸੁੰ। ਵ। ਰ। ਬਿੰ। ਲ। ਵ। ਲ। ਤੇਂ। ਗੀਂ। ਤੁੰ। ਰ। ਅ। ਕ। ਲੀ
 ਨ। ਵ। ਮ। ਲੀਂ। ਗ। ਏਂ। ਕੁੰ। ਮ। ਰੁੰ। ਤੇਂ। ਤੁੰ। ਧ। ਹੀਂ। ਕਿੰ। ਚ। ਰੈਂ। ਸ। ਹੀਂ। ਭੈਂ। ਰੈਂ
 ਤੇਂ। ਬ। ਸੀਂ। ਤ। ਅਰੇਂ। ਸ। ਰੈਂ। ਗ। ਮ। ਲ। ਰ। ਅਤੇਂ। ਕ। ਨ। ਤੁੰ। ਕ। ਲਿ
 ਆ। ਨ। ਪ। ਰੁੰ। ਤ। ਤੀਂ। ਕੁੰ। ਵ। ਤੇਂ। ਰੁੰ।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅ। ਥ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਕੁੰ। ਤੁੰ। ਆ। ਈ। ਪਿ। ਆ। ਨ। ਸਿੰ। ਧ। ਆ। ਦਿੰ। ਓਂ। ਸਤ
 ਤਿੰ। ਸਤਿਗੁਰਦੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਜਿੰ। ਸ। ਨੇਂ। ਸ। ਕਿੰ। ਸ। ਵ। ਰੀਂ। ਏ। ਕ
 ਰੈਂ। ਗ। ਵ। ਰੈਂ। ਗੀਂ। ਦੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਰੈਂ। ਗੀਂ। ਰੈਂ। ਗਿੰ। ਪਿੰ। ਲ। ਰੀਂ। ਏ। ਸੀਂ। ਗ
 ਅਪ। ਨੀਂ। ਕੁੰ। ਵ। ਰੈਂ। ਤੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਚ। ਜੀਂ। ਅਜ। ਬਿੰ। ਪਿੰ। ਲ। ਰੀਂ। ਏ।
 ਜਿੰ। ਵ। ਆ। ਪਿੰ। ਲ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਤਿੰ। ਓਂ। ਸ। ਬ। ਪੇਂ। ਲ। ਵ। ਰੀਂ।
 ਏ। ਜੈਂ। ਓਂ। ਸ। ਦੀਂ। ਬ। ਵ। ਰ। ਹੀਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਸੇਂ। ਈਂ। ਸੁੰ। ਗ। ਗ।
 ਨ। ਰੀਂ। ਏ। ਓਂ। ਸ। ਜਿੰ। ਤ। ਲ। ਈਂ। ਬ। ਜੀਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ। ਮੈਂ। ਨੇਂ। ਜੈਂ
 ਤਜਿੰ। ਸ। ਹ। ਰੀਂ। ਏ। ਜਿੰ। ਸ। ਥ। ਸ। ਮ। ਨ। ਜ। ਤ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ। ਆ
 ਓਂ। ਸੇਂ। ਨ। ਰ। ਪੁੰ। ਆ। ਰੀਂ। ਏ। ਦਿੰ। ਚ। ਏਂ। ਜ। ਕ। ਜ। ਲ। ਵੀਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ
 ਆ। ਓਂ। ਸ। ਮ। ਸੀਂ। ਬੁੰ। ਚ। ਰੀਂ। ਏ। ਇੰ। ਕ। ਢੇਂ। ਲ। ਢ। ਬੀਂ। ਲੀਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਵੇਂ। ਰ। ਸੀ

ਆਬੈਠੀਰੂਪਸਦਾਰੀਏ। ਉਸਪ੍ਰੀਤੁਦੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸੋਹਣੀਮਾਂਗਸਦਾਰੀਏ। ਉਸਪਿਆਪਿਆਰਦੇਵੇਰਸੀ
ਆਓਹੁਪੀਆਨੁਪਿਆਰੀਏ। ਇਕਚਰਖੇਰੰਗਲੇਦੇਵੇਰਸੀ
ਅਜਤਦੀਬਾਹਉਲਾਰੀਏ। ਉਸਕਤਕਤਸੁਤਰਦੇਵੇਰਸੀ
ਆਤੁਚਲਈਅਜਬਿਪਿਟਾਰੀਏ। ਇਕਮੇਵੈਠੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਤਕਲੇਤੰਦਨਾਤੁਰੀਏ। ਓਹਧੰਫਪੀਆਦਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਬੈਠੀਮਨੇਦਿਸਾਰੀਏ। ਇਕਸੋਹਦੁਰੇਯਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਲੈਦੀਫਿਰਦੀਤਾਰੀਏ। ਇਕਗੋਤੇਖਾਂਦੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਅਕੂਕੇਬਾਹਉਲਾਰੀਏ। ਇਕਤਰੀਓਗਾਰੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਪਹੁਚੀਪਾਗਕਿਨਾਰੀਏ। ਇਕਨਾਲਪਿਆਰੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਲੈਦੀਗੁੰਮਭਵਾਰੀਏ। ਇਕਤਰਦੀਤਰਦੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਥਕਗਈਬਿਚਕਾਰੀਏ। ਦੂਜੀਪੀਰਜਦੇਦੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਠਦੀਰੂਪਾਪਿਆਰੀਏ। ਇਕਤਰਨਜਾਵੇਦੇਵੇਰਸੀ
ਆਫੂਕੀਅਜੇਸੰਧਾਰੀਏ। ਇਕਉਠਕਿਨਾਨਿਯੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਛਲਨਦੀਬਿਚਮਾਰੀਏ। ਇਕਲਬਦਰਿਆਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਬੈਠੀਤੁਰਦੀਮਾਰੀਏ। ਇਸਨੂਪ੍ਰੀਨੇਦਿਚਦੇਵੇਰਸੀ
ਆਕੇਤੀਲੋਗਈਤਾਰੀਏ। ਗਏਲੱਖਤੁਰੰਗਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਦੋਹਣਨਦੀਸ਼ਾਜਾਰੀਏ। ਓਸੇਸਹੁਨੰਮਿਲਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸੋਹਦਰਿਆਵੇਤਾਰੀਏ। ਪਏਕਪਰਕਣਕਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸਾਵਣਿਲਿਓਘਟਕਾਰੀਏ। ਕੋਈਸੋਹਣੀਬਾਲੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਰੇਣੀਸਆਹੁਗਦਾਰੀਏ। ਦਿਨਬੰਸੁਮਲਾਹੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਤਰਨਾਕਠਨਪੁਰੀਏ। ਤੇਬਸਲਾਪਿਆਬਿਨਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਨਹੀਅਰਮਕਰਾਰੀਏ। ਏਥੋਲਖਾਂਗਈਆਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਕਰਕੁਰਕੁਹਿਪਸਾਰੀਏ। ਇਸਜਗਸਰਗਦਿਚੁਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਕਰਨੀਰੋਣਗਜਾਰੀਏ। ਕੋਈਚਿਹੀਆਵਾਲੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਫੂਜੇਹੋਗਉਤੁਰੀਏ। ਜਾਣੈਬਨਗਾਰੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਮੋਤਫਰਿਸਤੇਮਾਰੀਏ। ਕੇਹਾਮਾਨਹੁਸਨਦਾਵੇਦੇਰਸੀ

ਆਜੈ ਬਨ ਫਗ ਬਜਾਰੀਏ। ਜੇ ਯੁ ਸਫ ਜੇਹੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਦਿ ਕਰ ਗਏ ਬਿਚ ਬਜਾਰੀਏ। ਅਭਿਮਾਨ ਮਾਰ ਲੈ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਤਪ ਪਾਰੀਏ। ਪਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੋ ਗਏ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਬਿਪਤਾ ਬੈਠਾ ਚਾਰੀਏ। ਇੰਦਰਾ ਜੇਤਾਈ ਦੇਵੇਰ ਸੀ।
ਆਰੇ ਦੇ ਕੁਹਾ ਹਜਾਰੀਏ। ਹਰਿਨਾਥ ਸਮਾਗਿਅ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਬਨਿਨਰ ਸਿੰਘ ਸੁਹਾਰੀਏ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਪੈਗੰਬਰ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਤੈ ਕੇ ਕੁਠਿ ਕੁਠਿ ਆਰੀਏ। ਗਰਬ ਅੰਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਨਾ ਕੋਈ ਗਿਣਤ ਸੁਆਰੀਏ। ਤੁੰਹੇ ਹੋ ਸੰਤਾ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਠਿ ਰਨ ਕੇ ਇਹੀ ਕਾਰੀਏ। ਪੰਜ ਰੋਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਰੇਤੀ ਗਈ ਗੁਜਾਰੀਏ। ਰਬ ਗੇਲਾਂ ਨਿਨਾਂ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਬੈ ਸਾਮੰਦ੍ਰ ਪਾਰੀਏ। ਗਏ ਦਰਸਿ ਰਜੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਭੀ ਮਜੇ ਰੋਬ ਲਕਾਰੀਏ। ਇਹ ਜੇਤੀ ਬਾਜੀ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਸ ਕੁਝ ਚਲਣਾਰੀਏ। ਤੁੰਗ ਫਲ ਨੀ ਦਰ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਸੁ ਤੀ ਮੈਂਤੁ ਦਿਸਾਰੀਏ। ਤੁੰਝਾ ਕਸਮਾਣਾ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਛੇ ਨਿਮਹੰ ਲਾਮਟਾਰੀਏ। ਪਈ ਭਾਠ ਲਦੇ ਦੀ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਮਾਧੋ ਮਧਈ ਟਾਰੀਏ। ਸਿਥੇ ਹੀ ਮਬੁਲੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਮਾ ਦੇ ਕਾਂਗਾ ਟਾਰੀਏ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਭਾਵੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਕਰਨ ਜੰਗ ਲਦੀ ਤਿਆਰੀਏ। ਬਿਨਾਨ ਅਹਰੀ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਨਰ ਨਾਗੀ ਦੁਖਿ ਆਰੀਏ। ਫਰਿਧਿ ਪਿਆਨ ਸਿੰਘਾ ਤੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਰਾਗੁ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀਏ। ਬਿਨੁ ਮੁਰਸਦ ਇੰਨ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਸੁੰਤ ਬੇਮੁਹਾਰੀਏ। ਜਿਵ ਫੀਲ ਦੇ ਰੂਟ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਬਿਨੁ ਕੁੰਤੁ ਹਮਿ ਆਰੀਏ। ਗੁਰ ਸੰਤ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਸੁਰ ਤਿਪਰ ਉਪਕਾਰੀਏ। ਪਰਮੇਇ ਅੰਬਾ ਬੈਠੇ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਲਗੇ ਨਾਹੋ ਰਮਿ ਆਰੀਏ। ਨਿਹੁਲਾਵਣ ਨੂਤਾ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਲਾਵਣ ਗਲ ਸੁਖਾਰੀਏ। ਪਰ ਤੇਨੁ ਨਿਬਾਹੁ ਨ ਦੇਵੇਰ ਸੀ
ਆਤਾ ਫੀਮੁਸ ਕਲਭਾਰੀਏ। ਜਿੰਦ ਨ ਕਦੀ ਦੇਵੇਰ ਸੀ

ਆਕਰਨਾਮੁਲਿਓਧਾਰੀਏ। ਤੁਧੇਹੁਜਾਤਾਸੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਮਸਕੇਗਲਸੁਖਾਰੀਏ। ਸਿਰਨੀਂਦਾਕਰਕੇਦੇਦੇਰਸੀ
ਆਸ਼ਾਤੀਜਿਨਾਮਾਰੀਏ। ਚੁਪਮਸਟਿਹੋਗਿਯਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਬੋਲਣਬਾਤਿਬਿਸਾਗੀਏ। ਜਿਜਗਦਿਕਬੋਲਨਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਕਖੀਪੈਚਿੰਗਾਰੀਏ। ਇਹੁਦਿਸਕਿਨਿਹਲਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਤਿਖੀਤੇਜਿਕਟਾਰੀਏ। ਕਰਖੁਰਜੋਸਟਦਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਖੰਡੁਤਿਵੇਦੁਧਾਰੀਏ। ਸਿਰਪਿਆਰੇਕੀਤੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਤੋਨਿਨਾਨੀਭੁਦੀਯਾਰੀਏ। ਮਨਸੁਰਗੁਗੰਨਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸੁਲਾਮਸਕਦਿਖਾਰੀਏ। ਸਰਮਦਹੁਗੰਨਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਕੋਲਵਤਕੋਦਸਹਾਰੀਏ। ਸਾਹਸਮਸਜੇਹਾਂਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਖਲਤ੍ਰੀਦੇਸਉਸਤਾਰੀਏ। ਛਪਬਿਚਸਗਿਹਦੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸਹੀਜਿਕਗੰਨਯਾਰੀਏ। ਸਾਹਬੁਲਤਾਂਈਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਕਾਠਰਕਹੰਨਕੁਠਾਰੀਏ। ਤੰਅਸਕਨਾਛੁਰੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਮਸਕਮੁਸੀਬਤਭਾਰੀਏ। ਜੇਏਸਬੁਲਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਵੇਹਚਾਅਪਨੀਵਾਰੀਏ। ਇਹਬਾਸਕਸੁਤਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਪਿਆਵਿਚਪਿਟਾਰੀਏ। ਕਰਪਰਦੇਸੀਦਰਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਗਖਿਆਕਫਿਮਦਾਰੀਏ। ਜਾਮੁਹਲੀਵਜੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਉਠਸੀਠੰਨਪਿਲਾਰੀਏ। ਮੋਹਣੀਮੁਹਲੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਸਕੁਜਗਮੋਹਣਹਾਰੀਏ। ਸੁਣਿਧੁਨਿਮੁਹਲੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਮਾਵੇਖਲਕਤਸਾਰੀਏ। ਸਬਵੇਖਤਮਾਸਾਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਰੇਸੀਹਸਣਹਾਰੀਏ। ਇਅਸਬਦੀਕੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਪਾਇਲਕੀਤੀਸਾਰੀਏ। ਪੁਛਗੰਨਤਮਾਗੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਜੋਨਹੀਰਪਿਆਰੀਏ। ਵਿਚਬੋਲੇਫਿਰਦੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਬਕੋਣਸਿੰਘਅਹਿਕਾਰੀਏ। ਸੁਕਮਜਨੁਗਿਆਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਲੋਲਾਂਬੋਇਕਰਾਰੀਏ। ਪੁਛਮਸਕਪਤੰਗੇਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਜਿਬੇਸਮਾਂਉਜਾਰੀਏ। ਜਾਭੁਰੇਪੁਛੀਵੇਦੇਰਸੀ
ਆਬਿਚਫੁਲਾਫੁਲਦਾਰੀਏ। ਕੋਈਚਾੜਕਮੋਹਵੇਦੇਰਸੀ

ਆਪਟਿਬੰਦਾਸੁਪਕਾਗੀਏ। ਮਛਲੀਤੋਪੁਛੇਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਬਹਿਰਨਦੀਜਜਿਗੀਏ। ਅਤੇਚੈਦਚਕਰਾਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਖਾਸੁਨਿਗਤੀਅੰਧਾਰੀਏ। ਤੂੰਅਸਕਮਜਾਚਖਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਲੈਤਰਖਨਗੀਏ। ਸੁਣਾਮਾਗਠਿਸੰਦੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਮਾਰਫਥੂਮਥਿਚਾਗੀਏ। ਸਕੁਬੁਠੀਮੁਠੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਵੇਹਇਕਸਚੀਸਾਗੀਏ। ਗੁਣਸੁਣਸਮਤ੍ਰੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਹਈਬੁਝਾਰਤਭਾਗੀਏ। ਮੇਰੀਬੁਕਲਾਦਿਰਿਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਰੰਮਪੁੰਮਵਿਸਓਭਾਗੀਏ। ਸੁਣਿਹਈਅਚਰਜਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਲੁਲੁਥਿਚਧਮਕਾਗੀਏ। ਕੋਈਗਾਸਮਚਾਈਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਮੋਹਇਗਾਧਨੀਆਗੀਏ। ਕਿਵੇਸਾਵਲਸੋਹਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਹਬਫਲੀਪਿਚਕਾਗੀਏ। ਮੇਵੇਖਣਿਲਗੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਤੁਕਓਸਨੇਈਆਗੀਏ। ਓਹਹਸੇਕਿਨਹੇਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਬੈਠੀਦੁਖਿਆਗੀਏ। ਕਿਤੇਅੰਦ੍ਰਿਸੇਰੇਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਖੋਲੀਹਟਪਸਾਗੀਏ। ਛਨ੍ਹਜਾਇਛਲਲਾਚੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਕੇਸੁਰਲੋਕਾਸੁਪਾਗੀਏ। ਗੁਲਅਤਰਕੇਵਨ੍ਹਾਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਚੰਦਨਬੋਮਹਿਕਾਗੀਏ। ਲੈਖੁਸਹੋਗਈਆਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਰਸੀਵੇਰਸਪੰਯਾਗੀਏ। ਤਤ੍ਰਿਕੀਹਿਇਆਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਸਰਦੀਚੀਰਿਰਦਾਗੀਏ। ਕੋਹੀਰਿਮਾਸ਼ਿਲਾਗੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਚਯਮੇਵਾਂਗਫੁਹਾਗੀਏ। ਪੰਚਬਟੀਤ੍ਰਪੋਥਨਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਗਮਪ੍ਰਣਕੁਟੀਭਾਗੀਏ। ਸੁਸੀਤਾਛਲਦਾਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਦਹਿਸਿਰਬਣਜੁਗਿਮਾਏ। ਹਨਵੰਤਸੀਤਨੇਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਹਾਟਕਲੰਕਾਜਾਗੀਏ। ਕੁਰਸੇਤਸੁਮਦਿਰਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਰਾਮਉਤਰਪੈਪਾਗੀਏ। ਯੁਧਕਰੇਰੇਰਘਲਘਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਲਖਮਨਕ੍ਰੇਸੁਰਫਾਗੀਏ। ਪੁਨਿਵੇਰਸੁਖੈਨਾਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਬੁਟੀਕੁਹੀਉਜਾਗੀਏ। ਅੰਗੀਲਖਮੂਲਾਗੀਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਉਠਾਬੀਰਭੁਭੁਕਾਗੀਏ। ਬਿਚਘੋਰਜੰਗਾਵੇਵੇਰਸੀ
ਆਵੇਇਬੀਰਬਲਕਾਗੀਏ। ਸੀਰੀਸੈਨਾਮਾਰਿਆਵੇਵੇਰਸੀ

ਆਦਰਸਿਰਸਤੁ ਪਰਵਾਰੀਏ। ਵਿਗਨਭਵੀਪਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਰਮਐਧਪੁਰਤਿਆਰੀਏ। ਨ੍ਰਿਤਿਸੀਮਲਪਮਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਰਘਵਰਐਧਵਿਸਾਰੀਏ। ਚਿਤਭੈਰੋਨਦਿਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਨੈਨਐਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀਏ। ਦਿਨਾਲਾਹੁਲਿਆਂਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਜਗਮਲਾਲਗੁਲਾਰੀਏ। ਬਡਿਦਮਕਤਿਨਾਂਦੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਕੇਦਿਨਸੁਲਹਾਰੀਏ। ਹਰਸੂਰਜਵੇਦਿਚਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਜਲਦਹਰੰਬਜਬਾਰੀਏ। ਇਸਅਸਕਪਮਰਦੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਮਠੇਪਰਪੁਮਾਰੀਏ। ਜਿਸਪੀਤਾਭਗਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਰੋਗਈਅਭਿਵਾਰੀਏ। ਨਹਸਰਧਰਮਕਛਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਘਾਦਿਲਪ੍ਰੇਮਕਟਾਰੀਏ। ਗੁਣਐਗੁਣਸਾਰੇਵੇਵੇਰਸੀ

ਆਗਦਿਸਣੁਨ੍ਰਿਕਸਾਰੀਏ। ਪਰਬੈਲੀਧੁਸੇਵਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸੁਘਨ੍ਰਾਪਰਖਨਗਾਰੀਏ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਦੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਆਸਰਿਵੇਦਿਚਧਾਰੀਏ। ਜੇਓਸਨ੍ਰਿਭਾਵੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸੋਈਮੁਖੇਪਿਆਰੀਏ। ਕੇਈਰੰਜਨਾਵਲਾਰੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਲਿਖੀਕਿਸੇਨਟਾਰੀਏ। ਅਣਹੋਣੀਨਹੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਹੋਣੀਹੋਵੇਵੇਰਸੀਏ। ਇਹਵਕਤਅਮੋਲਕਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਮਿਲਿਆਕਰਮ, ਦਿਨਸਾਰੀਏ। ਫਿਰਵਤਨਾਅਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਏਹੁਵਕਤਸਵਾਰੀਏ। ਜਿਉਵਕਤਛਜਰਦਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਗੁਜਰੇਛਲੇਦੁਪਹਾਰੀਏ। ਬਲਿਹਾਰੀਕ੍ਰਕੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਖਾਲਸਾਪੰਥਸੁਗਰੀਏ। ਕੁਰਬਾਨਦਸਤੋਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸਦੀਜਿਸਦੀਜਾਰੀਏ। ਤੇਰੀਉਮਗਾਂਧਾਜੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਜਿਤਸਾਦੀਕਾਲਜਮਾਰੀਏ। ਕਰਕੁਰਤੀਸੇਵਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸਤਸੀਰਤਸੁਪਕਾਰੀਏ। ਕਿਰਸੁਕਰੀਪਆਨਸਿੰਘਾ
 ਵੇਵੇਰਸੀ। ਆਵਕਤਸੁਕਰਗੁਜਾਰੀਏ
 ਸੰਪੁਰਣਸੁਦਾ। ਵਧਾਕੀਅਸਤਾ। ਚਿਤਰਿਕੀਤਾਭੁ
 ਜਗਸਿੰਘਨੇਗਾਨਸੁਦੀ ੯ ਬੁਧਵਰਸੀਮਤ ੧੬੭੫

ਮਾਚੰਦਨ ਬੇਅਹਿਕਾਰੀਏ। ਲੈਖੁ ਸਹੰਗਈਆਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਰਸੀਏਰਸਪਿਆਰੀਏ। ਤੁਸੁਕੀਹੋਇਆਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਸਰਦੀਦੀਗਿਰਦਾਰੀਏ। ਕੇਹੀਰਮਤਿਮਲਾਰੀਵੇ
 ਮਾਫਸਮੇਵਾਂਗਫੁਹਾਰੀਏ। ਪੰਚਬਣੀਤਪੋਬਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਗਮਪ੍ਰਣਕੁਟੀਰੁਗੀਏ। ਸ੍ਵਾਸੀਤਫਲਦਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਦਗਿਸਿਰਬਣਿਜੁਗਿਮਾਰੀਏ। ਗਨਵੰਤਸੰਤਨੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਹਾਟਕਲੰਕਜਾਰੀਏ। ਕਰਸੇਤਸਮੁੰਦ੍ਰਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਗਮਉਤਰਪੇਧਾਰੀਏ। ਜੁਪਕਰਦੇਰਘਲਘਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਲਖਮਨਹੈਮੁਰਫਹਾਰੀਏ। ਪੁਨਬੰਦਸੁਖੇਨਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਬੂਟੀਕਹੀਉਜਾਰੀਏ। ਅੰਗਲਖਮਨਲਾਰੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਉਠਾਬੀਰਭਵਕਾਰੀਏ। ਵਿਚਘੋਰਜੰਗਦੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਦੇਇਬੀਰਭਲਕਾਰੀਏ। ਸੰਗਸੇਮ੍ਹਾਰਿਆਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਵਹਸਿਰਸਟਪਰਵਾਰੀਏ। ਦੈਗਜਭੁਟੀਖਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਗਮਸ੍ਰੀਪੁਰਤਿਆਰੀਏ। ਦੁਤਿਸੀਮਾਲਖਮਨਵੇ
 ਮਾਰਘਵਰਮੈਪਦਸਾਰੀਏ। ਚਿਤਚੈਨਰੈਨਦਿਨਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਨੈਨਐਨਦਿਸਟਾਰੀਏ। ਏਨਾਸਾਲਾਵਾਲਿਆਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਜਗਮਲਾਸਗੁਲਾਰੀਏ। ਬਡਿਦਮਕਤਿਨਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਕੋਇਨਸੁਲਣਹਾਰੀਏ। ਹਰਸੁਰਤਦੇਵਿਚਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਜਲਵਹਰਬਜਬਾਰੀਏ। ਇਸਅਸਕਧਮਰਦੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਮਐਘਰਖੁਮਾਰੀਏ। ਜਿਸਪੀਤਾਓਗਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਰੇਗਈਮਤਿਦੁਗੀਏ। ਨਹਸਗਮਧਰਮਕੁਛਵੇਵੇਰਸੀ
 ਮਾਘਘਇਲਪੇਅੰਕਟਾਰੀਏ। ਗੁਣਮੰਗੁਣਸਾਰੇਵੇਵੇਰਸੀ

ਆਬਾਲਕਖੁਰਿਕਿਆਰੀਏ। ਰੰਗਫਾਗਾਕੁਇਲਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਇਸਣੁਇਕਸਾਗੀਏ। ਪਰਬਲੀਥਾਸੈਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸਪਪਰਖਨਹਾਰੀਏ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਦੀਫੇਰਸੀ
 ਆਸਸਰਿਦੇਵਿਚਪਚੀਏ। ਜੋਊਸਨੁਭਾਵੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸੇਈਮੁਤ੍ਰੇਪਿਆਰੀਏ। ਕੁਈਰੋਜਮਵਲਨੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਲਿਖੀਕਿਸੇਨਟਾਰੀਏ। ਅਨਹੋਈਨਾਪ੍ਰੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਹੋਈਹੋਵਣਿਹਾਰੀਏ। ਇਹਬਕਤਅਮੋਲਕਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਮਿਲਿਆਕਰਮਇਨਸਾਰੀਏ। ਠਿਰਵਤਨਆਵੇਵੇ
 ਆਇਹੁਵਕਤਸਵਾਰੀਏ। ਜਿਉਵਕਤਫਜ਼ਰਦਾਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਗੁਜਰੇਢਲੇਦੁਪਹਾਰੀਏ। ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਕੇਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਖਾਲਸਪੰਥਮੁਹਾਰੀਏ। ਕੁਰਬਾਨਓਸਤੋਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਸਚੀਜਿਸਦੀਯਾਰੀਏ। ਤੇਰੀਉਮਰਾਂਬਾਜੀਵੇਵੇਰਸੀ
 ਆਜਿਤਲਈਕਾਲਜੁਆਰੀਏ। ਕਰਭਗਤੀਸੇਵਾਵੇਵੇ
 ਆਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਖਕਾਰੀਏ। ਕਰਸੁਕਰਿਪਿਆਨਸਿੰਘੁ
 ਵੇਵੇਰਸੀ ਆਸਤਿਸੰਗਤਿਸੁਖਕਾਰੀਏ। ਕਰਿਸੁ
 ਕਰਿਪਿਆਨਸਿੰਘੁਵੇਵੇਰਸੀ ਆਵਕਤਿਸੁਕੁ
 ਰਗੁਜਾਰੀਏ। ਸੰਪੂਰਨਸੁਦਹਵਬਾਕੀਅਸਤੁ

